

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 09CARPA1

XV legislatura · tercer període · sèrie C · número 230

Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Sessió 9, dimarts 27 de maig de 2025

Presidència de l'I. Sr. Joaquim Paladella Curto

Sessió 9 de la CARPA

La sessió de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (CARPA) s'obre a ****. Presideix Joaquim Paladella Curto, acompanyat del vicepresident, Josep Vidal Bringué, i de la secretària, Irene Negre i Estorach. Assisteix la Mesa el lletrat Joan Ridao i Martín.

Hi són presents [Neus Comes Pon](#), [Manel Ezquerria Tomàs](#), [Rosa Maria Ibarra Ollé](#) i [Andrea Zapata Alfonso](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jeannine Abella i Chica](#), [Ignasi Prat i Sarri](#) i [Salvador Vergés i Tejero](#), pel G. P. de Junts; [Irene Aragonès Gràcia](#) i [Montse Bergés i Saura](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Montserrat Berenguer Messeguer](#) i [Jaume Veray Cama](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Rafael Villafranca Mercé](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Núria Lozano Montoya](#), pel G. P. Comuns; [Dani Cornellà Detrell](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposta de resolució sobre la seguretat en la pràctica de la caça i l'elaboració d'una llei d'activitats cinegètiques (tram. 250-00131/15). Grup Parlamentari Comuns.

Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 109, 32; esmenes: BOPC 154, 54).

2. Compareixença d'una representació de l'Associació de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació per a informar sobre l'estat de compliment de l'Acord de treball per a la simplificació administrativa en el sector primari i de l'Acord de govern pel qual s'aproven mesures urgents de simplificació administrativa en l'àmbit agrari i ramader (tram. 357-00438/15).

3. Sol·licitud de compareixença d'una representació d'Alcarràs Bioproductors davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació perquè informi sobre el seu model de gestió de les dejeccions i les expectatives de creixement per a crear un ecosistema de bioeconomia circular (tram. 356-00712/15). Manel Ezquerria Tomàs, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Proposta de resolució sobre el suport a les collites del sector de l'olivera a les Terres de l'Ebre (tram. 250-00115/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 104, 40; esmenes: BOPC 135, 21).

5. Proposta de resolució de suport al sector de l'oli d'oliva i l'oli d'oliva verge extra català (tram. 250-00123/15). Montse Bergés i Saura, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 104, 50; esmenes: BOPC 135, 21).

El president

Bé, molt bona tarda a tots i iniciem la sessió.

Bé, com vam demanar i hem fet l'ordre del dia, l'hem intentat fer d'acord amb tots els portaveus i, per tant, ens va demanar la portaveu del Grup Parlamentari dels Comuns poder iniciar amb la PR.

**Proposta de resolució sobre la seguretat en la pràctica de la caça
i l'elaboració d'una llei d'activitats cinegètiques**

250-00131/15

Per tant, començaríem pel primer punt de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució sobre la seguretat en la pràctica de la caça i l'elaboració d'una llei d'activitats cinegètiques. Tindria la paraula el Grup dels Comuns... *(Se sent una veu que diu: «Substitucions».)* Ah, bé, substitucions, primer, sí. Sí, és veritat.

Montserrat Berenguer Messeguer

La diputada Belén Pajares substituirà el diputat Jaume Veray.

El president

Alguna més? *(Pausa.)* No? Doncs, comencem llavors.

Doncs, tindria la paraula, pel primer punt de l'ordre del dia, la diputada dels Comuns, la senyora Núria Lozano, per tres minuts.

Núria Lozano Montoya

La tecnologia, eh? Això de la tecnologia quan funciona bé és fantàstic; quan no, és terrible.

Bé, bona tarda. En primer lloc, volia agrair-vos que accedíssiu a modificar l'ordre d'exposició dels punts. Tenia una incompatibilitat d'agenda. Moltes gràcies.

Com ja sabeu, Catalunya no té una legislació pròpia sobre caça, malgrat tenir atribuïda la competència exclusiva en aquest àmbit des de l'Estatut del 79, i és una competència reiterada en l'Estatut vigent. Crec que és clara la necessitat d'una regulació pròpia, han donat el caràcter obsolet a l'actual normativa vigent, però és cert que aquesta regulació no pot limitar-se a les activitats cinegètiques, sinó que ha de considerar també l'impacte d'aquesta activitat sobre altres usuaris i usuàries dels espais naturals, especialment durant l'augment de l'ús d'aquests entorns en els darrers anys.

En aquest context, consideràvem fonamental prioritzar la salvaguarda de les vides i mantenir els principis de prudència i de protecció de les persones, especialment pel que fa a activitats que impliquen l'ús d'armes de foc.

La proximitat entre àrees urbanes i zones de muntanya accentua la necessitat d'un marc regulador adequat que garanteixi la seguretat a tots els usuaris amb normes de seguretat rigoroses, que evitin qualsevol risc per a la integritat de totes les persones involucrades.

Avui ens acompanya en aquesta comissió el senyor Morgado, qui després d'un accident de caça, en aquest cas del senyor Francesc Jiménez, que és un familiar molt directe d'ell, va veure com la seva vida i la de la seva família es veia modificada. Li vull agrair el compromís i generositat, sobretot aquesta dedicació, per fer possible que ningú hagi de passar pel mateix que ell. Vam adquirir compromís en aquest sentit amb el senyor Jiménez i la seva família en una reunió conjunta amb d'altres grups parlamentaris i Comuns volem complir amb aquest compromís.

La llei estatal actual no aborda adequadament la seguretat dels usuaris i confia massa en l'autoregulació sense supervisió pública. La Generalitat ha d'exercir la seva competència i regular, garantint aquesta seguretat i integritat física, es practiqui l'activitat que es practiqui, posant el compliment de les obligacions i el principi de seguretat en primer terme.

És urgent l'adopció d'aquestes mesures i la proposta planteja l'adopció d'alternatives que facin possible la coexistència d'aquestes activitats sense defugir aspectes complicats com el control de la fauna cinegètica –vaig acabant, president–, una emergència real i a la que cal donar resposta.

Compartim, per tant, la necessitat d'adopció de mesures no només conjunturals i la caça pot ser una d'aquestes eines.

No es tracta, per tant, d'una PR de prohibició, sinó de regulació i adopció de mesures de protecció en la pràctica de la caça a Catalunya i pensem, també, que no sempre es té prou presents als mecanismes alternatius.

En qualsevol cas, al torn de rèplica em referiré a la resta de qüestions.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Ara seguia el torn dels grups que han presentat esmena, que en són dos, concretament són Esquerra Republicana i el Grup de Socialistes.

Començaríem pel Grup d'Esquerra Republicana, el senyor Josep Vidal, vicepresident, tindria la paraula.

Josep Vidal Bringué

Moltes gràcies, president. Hem de defensar la necessitat d'elaborar una nova llei per tal d'actualitzar-la —és de 1970— i de dotar els instruments necessaris per afrontar els reptes que hi ha en l'actualitat.

Aquesta reivindicació és compartida des dels diversos sectors, començant pel propi col·lectiu de caçadors. Per aquest motiu, al nostre programa electoral portàvem a aquest punt, elaborar la llei de caça de Catalunya. Una norma de consens que ha de contribuir a la gestió sostenible dels ecosistemes i ha d'esdevenir un veritable motor de dinamització i d'orientació dels sectors econòmics i del desenvolupament rural i de muntanya, respectant i valoritzant l'activitat tradicional de la caça com una activitat de control de la fauna i, al mateix temps, tenint en compte les diverses activitats de la ciutadania al medi natural i, alhora, desplegar un pla de control de danys d'espècies cinegètiques que permeti trobar l'equilibri entre les poblacions de la fauna cinegètica i l'activitat humana.

Crec que també hem de poder dir que, per ara, el Govern no ha fet cap proposta al respecte i que estem esperant i amatents a la relació de la proposta que poden fer. Per tant, vull demanar al PSC si poden aportar cap novetat al respecte, sent com són el grup parlamentari que dona suport al Govern.

Així mateix, crec que hem de manifestar que el sentit i la voluntat de les esmenes que hem proposat s'orienten a ampliar l'abast de les necessitats que reguli el medi natural, és a dir a un context social en el qual ha augmentat molt les activitats que es desenvolupen al medi natural, segurament, i de manera complementària, a la necessitat d'aprovar una nova llei de caça.

També és necessari una llei d'accés al medi natural, que reguli les diverses activitats que es desenvolupen, perquè la regulació dels drets i els deures ha de ser aplicable a tothom que prengui part en l'ocupació del medi natural, perquè no és just ni convenient voler relacionar només els deures amb el col·lectiu dels caçadors, i només els drets amb la resta de les persones que fan ús del medi natural.

Per tant, és necessari poder disposar d'una regulació adaptada a les necessitats i reptes de l'activitat de caça el 2025. Però també, respecte a la resta d'activitats que hi tingui lloc a augmentar molt els darrers anys, perquè totes les activitats es desenvolupin complint els requisits de seguretat legalment establerts, assegurant que totes les persones usuàries del medi natural respecten les mesures per garantir la seguretat de tothom.

Agraïm que ens hagin acceptat les esmenes, ja que al nostre entendre contribueixen a no assenyalar ni criminalitzar el col·lectiu de caçadors necessaris pel control cinegètic per tal d'evitar els danys a les collites, i posen de manifest la necessitat de regular totes les activitats al medi natural per tal que es facin de forma sostenible i segura.

Drets i deures per a tothom.

Gràcies.

El president

Sí. Moltes gràcies, diputat. Ara ja seria el torn del Grup Parlamentari Socialista. La senyora Rosa Maria Ibarra tindrà la paraula per tres minuts.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Gràcies, president. Bé, permetin-me que, en primer lloc, saludi el senyor Morgado que avui ens acompanya en aquesta comissió. Estic convençuda que s'estimaria més no haver de ser aquí i no haver, diguéssim, d'impulsar tota aquesta activitat, perquè voldria dir que l'accident que va patir al seu familiar no s'hagués produït.

Però bé, en tot cas coneixem bé d'on ve aquesta proposta. Hem parlat molt també amb el senyor Morgado, però tenim clar que aquesta proposta no és fruit d'un fet aïllat, malauradament, sinó que posa sobre la taula un debat, que és la compatibilitat dels diferents usos de l'espai natural.

En aquest sentit, el nostre grup vol fer una sèrie de consideracions.

La primera és que creiem que no es pot criminalitzar la caça ni els caçadors. En aquests moments, Catalunya viu en una situació de greus conseqüències per la gran proliferació de la fauna cinegètica, danys en l'agricultura i en la ramaderia, però

també molts accidents de trànsit, alguns amb resultats fatals. Hi ha un informe de Mossos d'Esquadra, del 2022, que diu que es van produir 5.482 sinistres atribuïts a aquesta causa. Això són una mitjana de quinze accidents diaris. Per tant, molts accidents produïts per fauna cinegètica.

I també una tercera conseqüència, que és el perill per la biodiversitat. És evident, quan proliferen determinades espècies, això va en detriment, són depredadors d'altres que poden estar protegides.

I davant d'aquesta situació és evident que la caça és un instrument fonamental pel control de les espècies, tot i que no hem de fer recaure tampoc tota la responsabilitat d'aquest control sobre els caçadors. I en aquest sentit, el Govern ja ha reforçat l'actuació dels agents rurals.

I, d'alguna manera, contestant-li al diputat d'Esquerra Republicana, és evident que el Govern ja ha pres mesures, mesures en el tema del control de la fauna cinegètica i està governant i té una temporalització de les mesures que ha de prendre també a nivell legislatiu.

I els hi deia que havia fet aquesta primera consideració i n'he de fer una segona, i és que haurem de multiplicar els esforços per explicar què és el medi natural. Per explicar que dins el medi natural hi ha activitats múltiples que han de poder conviure, però que també hi ha propietats privades a les quals no es pot accedir lliurement i a les que potser s'hi desenvolupen activitats i no em refereixo només en la caça, sinó, per exemple, hi pot haver pastures a les que s'ha de tenir molta cura. No tot el camp és de lliure accés.

La tercera consideració és que, dit tot això, i entrant més en el detall de la moció, hi ha un fet que és obvi. La caça és una activitat que comporta risc, perquè, en general, es fa amb armes de foc i, per tant, això és un perill potencial. Això vol dir que cal regulació, cal instruments de control, cal extremar les precaucions. Perquè volem que hi hagi caça, volem que els mateixos caçadors estiguin segurs i volem que les altres persones que també gaudeixen del medi natural estiguin segures.

Estem d'acord en la majoria dels punts d'aquesta proposta resolució. Per tant, estem d'acord que cal disposar d'una nova llei d'activitats cinegètiques, estem d'acord en millorar la senyalització, en tenir identificades les zones on hi ha més activitats

lúdiques i que poden confluir amb l'activitat cinegètica, per tant també en donar la màxima informació possible sobre les batudes, del lloc on es produeixen i, així, poder evitar possibles accidents.

Estem d'acord en incrementar els controls, en buscar i implementar mesures alternatives a la caça que, de fet, ja s'aplica en altres llocs.

El president

Senyora diputada, hauria d'anar acabant.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Dir-los que només els votarem en contra dos punts. Un, pel que fa a la presència de Mossos d'Esquadra o altres forces de l'ordre i, per un altre costat, el fet que aquests punts s'apliquin a través d'una norma reglamentària perquè entenem que els reglaments desenvolupen una llei i no la substitueixen.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara donaríem lo pas als altres grups per fixar el seu posicionament. I començaríem pel Grup Parlamentari de Junts, la senyora Jeannine Abella té la paraula, per tres minuts.

Jeannine Abella i Chica

Moltes gràcies, president. D'entrada, saludar el senyor Morgado i mostrar un cop més la nostra solidaritat amb l'accident que va patir el senyor Giménez.

Avui en Comú Podem ens porta una proposta per tal de tenir una nova llei reguladora de caça, sense dir-li «de caça», i compartim, crec, amb la majoria de grups parlamentaris que necessitem una llei pròpia i que la que tenim està obsoleta i que ha de servir per a garantir la seguretat de tothom.

En aquest sentit, fa dos mesos que al ple del Parlament ja vam aprovar de dotar-nos d'aquesta llei abans que acabi la legislatura. El problema és l'enfocament que vostès li donen. No es pot legislar des dels extrems sense escoltar totes les parts i assenyalant, amb criteris subjectius, bons i dolents.

I avanço que, des de Junts per Catalunya, votarem en contra de tota la proposta, no perquè no estiguem d'acord amb alguns punts i amb el que diu, sinó perquè el redactat mostra una manca de coneixement absoluta del territori i de la realitat del territori.

I és que abans de portar propostes com aquestes aquí al ple, també estaria bé, com deia, escoltar tothom, poder parlar amb pagesos, ramaders, caçadors, alcaldes de municipis rurals, per poder-nos dotar d'aquesta visió més àmplia, si es tracta de fer una llei que aportí solucions per tothom.

Demanaven d'entrada prohibir o restringir l'activitat de caça, per exemple, els camps de setmana, prioritzant els usos lúdics.

En primer lloc, essent un país on la tercera part és bosc, crec que jo hauria de ser compatible poder-hi fer totes les activitats.

En segon lloc, que no hi hagi tanques als camins no vol dir que els boscos siguin de tothom. És més, el setanta-sis per cent de la massa forestal de Catalunya és privada.

I, en tercer lloc, també val la pena recordar que els caçadors tenen llicències, autoritzacions per fer batudes, assegurances, molts estan federats.

També parlen del tema de la senyalització. Sí, i tant, aquest és un dels punts que compartim. De fet, ja es fa i, de fet, és molt millorable. Però de la mateixa manera que s'ha de sancionar a qui no senyalitza bé, també s'hauria de poder sancionar a qui incompleix les senyalitzacions de batudes.

I és que, des de Junts, volem seguretat per tothom. Vostès només parlen –i cito textualment– «de la seguretat de les persones no caçadores». I els propis caçadors no mereixen poder exercir l'activitat amb seguretat?

I una altra mostra de desconeixement, demanen policia o agents rurals *in situ* a totes les batudes. En un cap de setmana, a Catalunya es poden arribar a fer fins a cinc-centes batudes, que és justament el nombre d'agents rurals que a dia d'avui té la Generalitat en plantilla, i recordem que patrullen de dos en dos. *In situ*, on? On hi ha el cap de colla? On hi ha els gossers? On? Perquè, al final, en una batuda es tracta de tancar un perímetre i és evident que no tots els caçadors estan junts al mateix moment.

També es parla de «caça especialment perillosa». Jo voldria saber quina és aquesta, si la major, la menor, perquè al final, com deia el Grup Socialista, tota acció de caça comporta un risc.

I després també un punt on pretenen traslladar la responsabilitat en certs àmbits de seguretat als ajuntaments. I, permeti'm que els digui, com es nota que en gestionen pocs.

I dit això, si em permet, president, en referència a les esmenes, no ens ho hem pogut mirar. Hem intentat contactar amb la diputada Lozano, que sí que ens ha explicat que per uns temes d'agenda no ens ho ha pogut dir, però sí que no ens han dit quines esmenes havien acceptat, quines no, i les transaccions les acabem de rebre ara.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari Popular. La senyora Montserrat Berenguer tindrà la paraula, per tres minuts.

Montserrat Berenguer Messeguer

Moltes gràcies, president, i els que ens acompanyen, i lamentem aquest greu accident sofert.

Catalunya és una de les poques comunitats autònomes que no ha regulat l'activitat de la caça. Som de les comunitats autònomes, en canvi, en què es dona més aquesta pràctica i, a més a més, tenim competències regulades al respecte. Això passa molt aquí a Catalunya. Volem legislar en qüestions de les quals no tenim competència per fer-ho. En canvi, a vegades, negligim la regulació de qüestions que són responsabilitat nostra.

Donarem suport, per tant, a un impuls d'una llei que estableixi un marc per a la pràctica de la caça, perquè, com es diu al text, la llei actual és anterior del 75 i és necessària una actualització per haver quedat obsoleta.

Volem dir que la caça és una activitat amb forta arrel a la casa nostra, que també té una dimensió ecològica i que s'ha de compatibilitzar i equilibrar amb altres activitats també legítimes a la muntanya, prioritzant sempre la seguretat de tothom.

Per això, donem suport a les mesures que es proposin i s'encaminin a reforçar la seguretat i la integritat física dels participants en la caça i de les altres persones que participen en activitats de muntanya.

Però la caça, volem dir que té una funció essencial, com hem dit, en el manteniment i equilibri de les poblacions d'animals, prevenint una sobreabundància que podria alterar l'harmonia dels ecosistemes.

En aquest sentit, no donem suport a mesures que siguin excessivament intervencionistes o criminalitzadores de la pràctica cinegètica. Mentre que la caça es percep com una activitat de lleure i de gestió ambiental, on la captura d'animals forma part d'un conjunt de pràctiques i de tradicions, el control de plagues hem de dir que és una mesura directa d'intervenció per resoldre un problema concret.

De fet, el Departament d'Agricultura va anunciar que espera acabar l'any amb mil persones, majoritàriament agricultors i caçadors, formades per controlar plagues d'espècies cinegètiques, com puguin ser conills i senglars que ocasionen danys a cultius, i que s'impartirà a vuit-centes persones formació en diferents escoles agràries i, per tant, també formació en tot el que sigui teòrica i pràctica, que inclou proves de tret, per fer servir de forma segura armes de foc i poder utilitzar, fins i tot, aparells de visió nocturna, i que les accions per controlar la població d'espècies de fauna cinegètica es facin sempre sota autoritzacions que delimitaran les condicions per dur-les a terme.

I, per anar acabant, per tant, votarem en alguns punts que sí, en alguns altres que no, i ens abstindrem en d'altres.

I pel que fa a la necessitat d'aprovar de forma immediata una norma reglamentària amb caràcter d'urgència, som del parer que, si hem esperat cinquanta-cinc anys, potser no seria prudent ara mateix actuar a correuita i és preferible, i en interès de tothom, seguir un procediment ordinari.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de VOX. Tindrà la paraula el senyor Villafranca, per tres minuts.

Rafael Villafranca Mercé

Moltes gràcies, president. Bé, en primer lloc, la defensa del cas implica la defensa d'aquesta activitat sempre i quan resulti del tot segura per a les persones, perquè no es pot concebre una cosa, la caça, sense la seguretat.

Per tant, estem a favor d'aquestes propostes, d'establir mesures que siguin efectives i justificades per tal de garantir la seguretat de les persones, ja siguin senyalitzacions d'avertiments, de limitacions o perimetracions d'espais destinats a la caça i els controls per part dels agents rurals i administracions.

El que sí que no recolzarem, no ho farem, són aquestes propostes que suposin una intromissió innecessària dins els cotos privats de caça o una injustificada pèrdua de confiança de l'activitat del caçador que, amb les llicències i els permisos pertinents, ha demostrat la seva idoneïtat per caçar.

La presència *in situ* de Mossos d'Esquadra o agents rurals en les batudes de caça resulta, a més de ridícules, impossible d'aplicar.

La nostra formació política sempre s'ha mostrat en defensa de l'activitat cinegètica i de la caça. Entenem que l'ecologisme mal entès, els interessos polítics i el desconeixement del món rural són els responsables de la campanya de desprestigi i criminalització que pateix tant la caça com els caçadors.

Tenim clar que la caça és positiva tant per la naturalesa com pel ser humà. Pel que fa a la defensa de la caça, no requereix discursos emotius ni apel·lacions la tradició d'aquest art mil·lenari.

Per tant, l'argument nostre és a favor de la caça i els arguments principals a favor d'aquesta activitat cinegètica i beneficiosa són que facilita el control de poblacions cinegètiques, el control de les espècies, prevenint les plagues d'animals, fonamentalment pel que fa al tema conills, cabirols o senglars; aquests últims, tant els senglars com els cabirols causants de múltiples accidents de trànsit. A Catalunya, no hem d'oblidar que hi ha més de dos-cents mil senglars, i aquests són causants

de malalties, com la triquinosis, la pesta porcina, la tuberculosi i la brucel·losi i, com s'ha dit, els milers d'accidents que proporcionen i que representen més del seixanta per cent dels accidents que hi ha a tot Espanya.

La caça és recreativa i el que fa és fomentar també l'economia de la Catalunya buidada. Per tant, la caça, pel seu impacte, és beneficiosa i minicrea i genera milers de llocs de treball i mobilitza l'activitat. La caça també és secundada i respectada socialment, proporciona cohesió social als pobles de la Catalunya buidada i possibilita l'opció d'una alimentació ètica ecològica. Així la revista Greenpeace va defensar el consum de carn de caça per ser la més ètica i sostenible que es pot menjar, declarant-la justa, lliure i sana.

I, per totes aquestes raons estarem a favor, per tant, de la defensa de la caça com a activitat i a favor de les mesures que es proposen que sigui conciliar la seguretat amb l'exercici de l'activitat cinegètica, i en contra d'aquestes activitats que entenem que suposen una intromissió en els cotos privats i a l'activitat dels caçadors que tenen les corresponents llicències i permisos per exercir de manera idònia la seva activitat.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari Mixt, la senyora Soberana té la paraula, per tres minuts.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, president. Lamentem molt que hagin hagut de patir vostès en la seva pròpia carn un accident d'aquest tipus.

Parlem de caça, que cal respectar la normativa legal vigent, prendre totes les mesures de seguretat per garantir una convivència segura i responsable dins del municipi i de l'entorn rural. Tot això ja s'està fent. La normativa actual diu que només es pot caçar amb llicència dins dels períodes i zones autoritzades. Està prohibit caçar a prop dels nuclis urbans -per tant, a escoles- per evitar els danys i els riscos a les persones, caçadors o no, i a la fauna protegida.

El perill també són els mateixos caçadors si no van visiblement identificats. Les mesures de seguretat han de ser prioritàries. Les zones de caça han d'estar

senyalitzades. En teoria ja ho estan, però tampoc no ens les hem de saltar aquestes zones senyalitzades, perquè correm el pitjor risc de prendre mal.

La informació als veïns i als centres de lleure propers a totes aquestes zones. Els caçadors ja porten, o haurien de portar segons normativa armilles reflectants, s'han de coordinar amb les autoritats i els agents rurals, amb les policies locals. Tot això ja ho inclou la llei vigent.

Pot ser el que cal és vetllar perquè aquesta llei es compleixi i que tothom, caçadors o no caçadors, estiguem tots protegits.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Ara tindria el torn, per a posicionar-se sobre les esmenes i si vol explicar també les transaccions, perquè quedi clar, la senyora Lozano. Té dos minuts, d'acord?

Núria Lozano Montoya

Sí, gràcies, president. En primer lloc, moltes gràcies als grups esmenants per les aportacions que contribueixen, sens dubte, a millorar la proposta. També per la predisposició d'arribar a acords que ha permès acceptar o transaccionar la totalitat de les esmenes presentades amb aquest afany de fer possible un # responsable del medi natural, a més a més amb un element, amb un fil conductor que és permetre la coexistència de totes les activitats.

És a dir, no es parla exclusivament de caça, es parla en general de qualsevol ús que hi hagi del medi natural, fent-lo compatible i garantint les condicions de seguretat per totes i cadascuna d'aquestes activitats.

A més a més, tant les transaccions com algunes de les esmenes fan referència a elements de coordinació entre administracions, en primer lloc, també per detectar punts on és especialment intens l'ús d'aquest medi natural i poder introduir elements i mesures de major limitació, així com també comunicacions prèvies de caràcter reforçat que permeti que, valorant aquest ús intens, l'administració pugui contemplar la possibilitat de regular algun tipus de limitació respecte d'espais concrets i determinats.

Així mateix, es parla també de l'anàlisi de la viabilitat i la promoció de la caça pel control de fauna cinegètica. I, en conseqüència, no se'n exclou aquesta possibilitat, sinó que està contemplada per la pròpia proposta en el seu redactat final i sí que s'orienta que sigui especialment aconsellable la recerca d'elements de mesures de caràcter alternatiu en zones periurbanes on aquest ús és especialment intens.

Parlem, per tant, de mètodes de prevenció de danys com a alternativa i, en conseqüència, estem fent referència a mesures de control, que té a veure amb la introducció de depredadors naturals, amb la utilització de mètodes de control biològic. En definitiva, tot un seguit de mesures que tots vostès coneixen i que, per tant, no desgranaré en detall, però mètodes de prevenció de danys com a alternativa i, en última instància, caça i amb una regulació de caràcter garantista.

El que pensem que no és possible...

El president

Diputada, hauria d'anar acabant.

Núria Lozano Montoya

Sí, perdó, és que m'ha enganyat el comptador.

El president

És que hem posat un minut més...

Núria Lozano Montoya

Disculpi, l'anava seguint. Bé, en qualsevol cas, pensem que cal buscar la forma que totes aquestes activitats es puguin seguir desenvolupant de forma adequada, de forma segura per a tothom, i seria la nostra obligació com a comissió fer-ho possible.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies.

Núria Lozano Montoya

I la culpa ha estat meva...

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ha sigut un error meu, que he posat un minut més del compte, per això ja he advertita.

Núria Lozano Montoya

No passa res.

El president

No passa res.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, president.

El president

Bé, ara ja està debatut, hauríem d'anar a votació. Primerament, si es vol que es llegeixi alguna transacció o alguna cosa d'estes perquè quedeu més clares, ja que he dit alguna cosa.

El lletrat Joan Ridao i Martín

Les transaccions no es coneixen perquè no han estat distribuïdes. És que les poden fer avinent fins aquest moment, d'acord amb el Reglament.

El president

El que em diu el lletrat és això, que d'acord amb el Reglament està fet correctament i tal. Si volen que es llegeixi algun paràgraf o alguna cosa, cap problema. I si inclús volguéssim retardar la votació al final, perquè ho volguessin elaborar, també.

Si no, si volen alguna votació separada o alguna cosa...

Rosa Maria Ibarra Ollé

Sí, president. Nosaltres volíem votació separada, per un costat, els punts 1, 2.a, 2.b, 2.c, 2.d, 2.e, 2.g, 2.j, 2.k... Aquests per un costat.

El president

2.a, 2.b, 2.c, 2.d, 2.g, 2.j i 2.k, no?

Rosa Maria Ibarra Ollé

2.e, 2.g...

El president

2.d o e? d o e?

Rosa Maria Ibarra Ollé

2.e, d'elefant. 2.d i 2.e, si.

El president

Això per un costat. Després, per una altra banda, el 2.i i el 2.h; perdoni, 2.i i 2.h, per una altra banda. I, després, per una altra banda, el 2.f i el 3.

(Veus de fons.)

Montserrat Berenguer Messeguer

Sí, perquè jo també tenia altres punts. Quasi que punt per punt, si no us importa.

El president

Fem punt a punt?

Montserrat Berenguer Messeguer

Sí, serà més fàcil, eh? Perquè ara anava a dir jo diferents punts. Com vulgueu, si no, us dic els que...

El president

No passa res, vinga, va. Començant, doncs, va.

Comencem votant lo punt número 1.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El punt 1 quedaria aprovat, per 12 a favor, 4 en contra i 1 abstenció.

Passem a votar, llavors, del punt 2, lo punt 2.a, modificat en la transacció.

El president

Sí, modificat en la transacció.

Punt 2.a.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat per 9 vots a favor, 8 en contra i cap abstenció.

Passem a votar lo punt 2.b.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat per 12 vots a favor i 5 en contra.

Passam a votar lo punt 2.c.

Vots a favor?

Vots en contra.

Queda aprovat per 12 vots a favor i 5 en contra.

Passam a votar lo punt 2.d.

Vots a favor?

Vots en contra?

Queda aprovat per 12 vots a favor i 5 en contra.

Passem a votar lo punt 2.e.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat per 9 a favor, 4 en contra i 4 abstencions.

Passem a votar ara lo punt 2.f.

Vots a favor?

Lo punt f.

Vots en contra?

Abstencions?

(Veus de fons.)

Tornem-ho a repetir, perquè no mos surten los números.

Vots a favor?

Vots en contra?

Queda rebutjat per 4 a favor i 13 en contra.

Passem a votar lo punt 2.g.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat per 12 a favor i 5 en contra.

Passem ara a votar lo punt h.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjat per 8 en contra, 4 a favor i 5 abstencions.

Passem a votar el punt 2.i.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjat per 1 vot a favor, 6 en contra i 10 abstencions.

Passem a votar ara lo 2.j.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat per 9 a favor, 5 en contra i 3 abstencions.

I finalment anem a votar lo punt 2.k.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat per 9 vots a favor, 6 en contra i 2 abstencions.

Passaríem ara a votar lo punt 3.

Vots a favor?

El punt 3.

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjat per 4 vots a favor i 13 en contra.

Acabam aquí la proposta de resolució i començaríem les compareixences.

Si voleu, param un moment la comissió per tal que poguessin prendre posicions i anem a rebre els compareixents.

La sessió se suspèn a les... i es reprèn a les...

El president

Anem a arribar a la compareixença.

Compareixença d'una representació de l'Associació de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya per a informar sobre l'estat de compliment de l'Acord de treball per a la simplificació administrativa en el sector primari i de l'Acord de govern pel qual s'aproven mesures urgents de simplificació administrativa en l'àmbit agrari i ramader

357-00438/15

És el torn de la compareixenç dels representant de l'Associació de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya davant la comissió.

En acabat tenim aquí al meu costat el senyor Joan Carles Massot i Ferrer, expresident nacional dels JARC, Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya i el senyor Jordi Vidal i Molins, coordinador tècnic dels JARC.

Farem torns de vint minuts, cinc cada grup parlamentari i en acabat farem un altre torn de la meitat del temps. Estem d'acord? Per tant, tindria la paraula el senyor Massot. Quan vulgui.

Joan Carles Massot i Ferrer (expresident nacional de l'Associació de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya)

Bona tarda a tothom. President, membres de la comissió i demás persones assistents, abans que res, agrair aquesta compareixença, aquesta oportunitat que tenim aquí davant de la comissió per informar sobre l'estat, en aquest cas són dos acords, l'estat de compliment de l'acord de treball per a la simplificació administrativa del sector primari i de l'acord de Govern, diguéssim, pel qual s'aproven mesures urgents de simplificació administrativa en l'àmbit agrari ramader.

Primerament, abans d'analitzar els acords, ja sabeu, ja sou coneixedors, no és la primera vegada que se'n parla de tot això, i se n'ha parlat moltes vegades, del tema de l'ofec burocràtic que pateix el sector agrari. A veure, volem entendre que tots els sectors pateixen l'ofec burocràtic, no només l'agrari. Però, bé, en aquest cas som l'agrari i hem de defensar el que ens pertoca i, evidentment, s'ha de fer un control a tots los sectors, però un control amb sentit comú, en aquest cas.

Llavors, voldria fer una pinzellada dels principals queixes i reptes en aquest cas. Un seria l'excés de tràmits administratius, els pagesos, els pagesos han denunciat moltes vegades que per fer front a la quantitat de gestions que estem fent al dia a dia moltes vegades les gestions -sempre ho heu sentit dir-, moltes vegades són duplicades, mos arriben requeriments, els mateixos requeriments per parts de diferents administracions o dins de la pròpia administració de diferents àmbits.

Lo temps i recursos que dediquem a tot això. Al final, nosaltres som pagesos, som ramaders, som professionals i ens hem de dedicar a la nostra tasca empresarial i

dediquem massa temps a aquesta càrrega burocràtica. Temps i, evidentment, diners. Moltes vegades no tenim la capacitat o l'estructura dins de les nostres empreses que ens demana aquesta quantitat de burocràcia i per això moltes vegades hem d'analitzar quin model volem d'agricultura per intentar encabir tot això, perquè, evidentment, amb tot això moltes vegades aquest temps que hi dediquem i aquesta falta de capacitat que tenim requerim d'ajuda professional per intentar moltes vegades combatre tot això. I segons quin model no es pot permetre tenir contractada una persona només expressament per això, necessita el suport d'altres entitats.

Després les traves per a la innovació i sostenibilitat. Estem parlant sempre del futur, innovació, sostenibilitat i moltes vegades aquestes pràctiques com volem, jo què sé, un exemple, una planta de producció de biogàs moltes vegades la lentitud de tots els processos i de tots els tràmits fa que moltes vegades s'endarrereixin molts projectes que són sostenibles i que és lo que s'està demanant avui en dia, sostenibilitat i, sobretot, innovació en el sector. Jo crec que això és bàsic.

I un altre punt important seria la bretxa digital. A veure, la bretxa digital tampoc la volem enfocar..., si evidentment és un problema, si parlem de bretxa digital per l'edat de molts pagesos que possiblement han de tindre o hauran d'acabar de tenir un acompanyament perquè finalitzin la seva tasca. Evidentment, tots els que s'incorporen nous jo crec que estan suficientment preparats, però, sobretot, la bretxa digital és pel tema de la connectivitat. Si demanem una digitalització total de la burocràcia hem d'assegurar, primer de tot, que tots els camins estiguin ben traçats, que hi hagi connectivitat per tot el territori, que moltes vegades los tràmits... Jo què sé, ara el control laboral mateix, el control laboral t'ho fan fer digitalment i moltes vegades segons en quin lloc ho has de fer..., ostres, no hi ha cobertura; ja està, ja l'han fotut, comencem per aquí, no? Al final, lo que hem de tindre és que hi hagi connectivitat per tot el territori i llavors sí que podrem aplicar totes aquestes eines.

I, bé, la desconexió amb la realitat rural, no? Moltes normatives, clar, es posen des dels despatxos. Sempre ho diem, s'ha d'aixafar terròs, moltes vegades s'ha d'aixafat territori i saber la realitat de tot això. Després, més endavant, potser ja m'obriré una mica més de quines han de ser les eines per intentar combatre tot això.

Llavors, quines mesures caldria adoptar perquè el sector agrari ramader noti realment l'efectivitat de tot això? Caldria anar una mica més enllà, no?, i aplicar canvis estructurals.

Algunes propostes serien, per exemple, la digitalització real i accessible, unificació de tràmits, la finestra única. Creiem que això és lo bàsic i sempre s'ha anat reclamant. Avui potser ja en diríem, si anem ja més a la digitalització i als temps actuals, jo l'anomenaria l'agrocarpeta, potser ho diria, que seria com intentar tot lo que ens acaben requerint penjar-ho no vull dir al núvol, però sí en una plataforma amb la qual totes les administracions poguessin tirar d'allí. No té cap sentit que el Departament d'Agricultura em requereixi, per exemple, que estic conforme de pagament de la Seguretat Social, quan això ho pot demanar perfectament a la Seguretat Social, o si estic conforme de pagament a l'Agència Tributària, però això ho pot demanar. No té per què demanar-m'ho a mi i jo ho passava al Departament d'Agricultura o al departament pertinent, perquè a tot això hi poden tindre accés. Llavors, entendríem que seria una finestra única digital per poder tindre accés a tot això. Evidentment, una assistència tècnica per a tots els pagesos i ramaders.

Aquesta competència moltes vegades, i ara és on vull anar una mica a l'ordre de raó, aquesta assistència tècnica o aquesta infraestructura que moltes vegades els models d'agricultors i ramaders no podem tenir perquè a la millor no tenim la capacitat econòmica o no ens ho demana la nostra tresoreria, és el suport..., i vull posar en valor sobretot el suport que estan tenint les organitzacions agràries representatives, en aquest cas los que formem part de la taula agrària, que sí que estan donant un verdader suport i estan fent una feina que moltes vegades està poc valorada i poc valorada per part de l'administració, una feina que està fent d'interlocució, diguéssim, per ajudar a tramitar tots aquests tràmits burocràtica que ens demani l'administració. I vull posar en valor tot això perquè crec que les organitzacions agràries, en aquest cas, hi juguen un paper per no dir primordial, sinó que del tot necessari.

I després el tema de l'automatització de processos, que totes les dades es puguin omplir digitalment i de forma automàtica.

Les administracions coordinades, evitar diferents administracions, Generalitat, Ajuntaments, Estat, que tots demanen la mateixa informació. Som molt repetitius amb tot això, però és el que està passant, i això ho hem d'intentar evitar.

Pel que fa a la legislació, evidentment, tothom demana que les normatives siguin el més flexibles possibles, però sí que demanàriem reduir la freqüència. Moltes vegades nos trobem que en molts casos tenim impactes de diferents administracions durant un mateix període o un mateix any, i això crec que tampoc..., hi hauria d'haver precedents. Quan una ha tingut una inspecció i una inspecció ha estat favorable, jo crec que també en aquest cas potser aquella explotació, si tot ho ha tingut correctament, també hauria d'haver-hi un sistema de puntuació, diguéssim: "Escolta, aquest senyor potser no l'apretem perquè, hòstia, dins de tot el procés d'inspeccionari està fent les coses correctament i històricament ho porta bé", a donar una confiança a l'administració i si li ha de donar confiança a aquest senyor, no?

I llavors entràriem, i acabant de parlar de tot això, dels acords. Primer l'acord de treball de la simplificació administrativa en el sector primari, un acord que en el seu moment es va firmar a la taula agrària, es va aprovar a la taula agrària amb les entitats representatives i tots els partits polítics; bé, no sé si eren tots, en tinc aquí una sèrie d'aquell moment, però els grups polítics del Parlament.

Aquí, de moment, un canvi substancial no li veiem. Sempre s'ha ficat damunt de la taula la finestreta única que no acaba de consolidar-se, però nosaltres creiem que aquí hi ha molta més feina a fer.

I passant a l'altre acord, l'acord de Govern pel qual s'aproven mesures urgents de simplificació administrativa en l'àmbit agrari i forestal, nosaltres considerem que el terme "d'urgent" d'aquest acord ens va trontollar una mica, en el sentit que no sé què es considera urgent d'aquestes vint mesures que es van aprovar per part del Govern.

A banda de com a JARC de qüestionar aquestes mesures perquè veiem que no acaben tenint una repercussió clara amb aquest pretext, un dels punts que ens acabava de trontollar molt, perquè això a vegades també demanem la confiança. La confiança de l'administrat, quina ha de ser, que faci les coses bé? Que tingui un model concret? Es proposava crear una nova categoria d'explotació de caràcter familiar. A veure, què entenem per això? Que aquesta explotació ha d'acabar

alliberada de totes les inspeccions o ha de tindre unes inspeccions més inferiors que una altra explotació d'un altre nivell que possiblement tingui més càrrega burocràtica i aquestes inspeccions que no es faran aquí s'acabaran fent amb un agricultor professional, per exemple? Això ens acaba de trontollar una mica, perquè no ho veiem. Jo crec que tothom, al seu nivell, ha d'intentar justificar tot lo que està fent i tot lo que està demanant.

A la reunió del mes d'abril amb el DARPA, que no ha estat fins a finals d'aquest mes d'abril, es va fer una reunió, amb la comissió i la taula agrària per tractar l'acord de simplificació administrativa. Es va facilitar el document, el qual deia que el seguiment d'acords de simplificació administrativa del sector primari. Aleshores, entenem que aquest document també el teniu los diferents partits polítics de l'administració, i ara mateix se parla d'unes mesures ja aplicades respecte el mes de juliol del 2023, però moltes d'elles considerem que no tenen un impacte real, un impacte directe i efectiu al sector. Llavors, creiem que aquí no es contempla, en alguns casos sí que es millora a nivell tecnològic aplicatiu, però es contemplen flexibilitzacions i penalitzacions de forma genèrica més que res en algunes mesures, però no la reducció de càrrega burocràtica que hauria de ser l'objectiu, de reduir la càrrega burocràtica.

Llavors, lo que tenim clar és que sí que hi ha un calendari en l'estat d'implementació de les mesures, però creiem que aquest calendari s'està retardant molt, hi ha unes mesures que es figuren com a fetes les quals fan referència a la millora dels serveis de l'administració en relació a l'administració i altres figuren com a pendents del qual creiem que la seva gestió afecta indirectament a l'administrat amb l'administració, per exemple, la finestra única, la modificació del decret, millorar la foto d'un, simplificació de documentació i requeriments d'agenda.

A veure, nosaltres considerem que hi ha molt a millorar en aquest aspecte, creiem que tot el que es proposa de nou ha de servir per intentar reduir-ho lo demés, perquè a vegades fer una nova ordre, fer una nova llei, fer un nou requeriment nosaltres ho podem acceptar si a canvi d'això en traiem dos; lo que no podem fer és afegir-ne una altra de nou.

I un altre tema important jo crec que és la productivitat administrativa. Jo crec que això també ens fa falta molt. A l'hora de tancar un expedient el que necessitem són contestacions ràpides, que el sistema administratiu funcioni. Això és un dels principals problemes. Nosaltres presentem tot com s'ha de presentar, de la manera que s'ha de presentar, però després tenim el topall de l'administració que tarda molt en contestar. Llavors, clar, que contesti "sí" o "no", perquè llavors acabarem prenent decisions, però el que no podem fer és esperar eternament que contesti.

Per això jo crec que aquí els partits polítics teniu molt a dir, perquè al final sou els que marqueu les lleis i marqueu les pautes. Que som conscients que tot això ho teniu clar i ho sabeu i és un tema complicat, però aquí jo crec que hi ha molt a fer i jo crec que hi guanyaríem molt i així ho esperem.

Jordi Vidal i Molins (coordinador tècnic dels JARC)

Jo només una mica per complementar el que ha dit en Joan Carles, el president, una mica per contextualitzar l'escenari aquest de desburocratització, tenim un de cada tres titulars d'explotació major de setanta anys. Clar, no és el mateix parlar de desburocratització quan parlem d'un model d'agricultor o d'empresari jove o emprenedor amb les capacitats tecnològiques que quan ens hem d'enfrontar amb aquest col·lectiu major de setanta anys.

Avui venia cap aquí i venia bastant nerviós, perquè l'últim que havia atès era un senyor de vuitanta anys que acabava de transmetre la seva explotació a un continuador, i només la paciència i l'esforç que has de dedicar amb aquella persona perquè entengui tots aquells processos que estem fent de cessió de drets, d'explicar-li bé que s'està fent un arrendament amb unes garanties per a ell, que això implicarà deixar lligat el tema dels drets per si passa qualsevol cosa, etcètera, és molt més difícil que quan parlem amb perfils més grans.

Però no hauríem d'arribar a titulars de vuitanta anys d'edat fent-ne #, perquè realment no són cultivadors. I això és l'escenari que tenim. Tenim quaranta set mil explotacions a Catalunya, d'aquestes que us he dit una de cada tres major de setanta anys, de les quals només unes deu mil són prioritàries i agricultors professionals, que és el model de petita i mitjana empresa, que creiem des de JARC que és el que ha de funcionar; en un marc on tenim uns quinze mil autònoms agraris,

i m'atreiria a dir que el cinquanta per cent estan afiliats en organitzacions agràries. A JARC som uns dos mil associats; a Unió de Pagesos no sé les xifres, però m'imagino que deuen ser uns sis mil. Això sí, hi ha uns vuit mil afiliats autònoms a organitzacions agràries. Digueu-me en quin sector hi ha un nivell d'afiliació tan alt. I això és gràcies a vosaltres, que feu les lleis, i a l'administració. O sigui, ho heu fet necessaris pels productors, pels agricultors i ramaders d'aquest país, i això és una realitat. No passen cap altre sector, i un dels motius és aquest, la pressió i la por en què treballen en molts casos.

Actualment, amb aquest escenari d'explotacions tenim cinquanta-set entitats col·laboradores de l'administració, de les quals les tres principals, que són Federació Cooperatives, Unió de Pagesos i JARC, fem el cinquanta per cent d'aquests serveis, un volum importantíssim. A més a més, tres entitats amb representació a tot el territori català, coneixedors de tots els sectors agrícoles i ramaders i de tota la diversitat que hi ha a Catalunya, i també és això que us vull dir, que crec que som les entitats amb capacitat per poder ajudar a desburocratitzar.

Per la part que em toqui, com a coordinador tècnic, posar de manifest que jo des de l'any 2017 que no participo, no se'm convida a cap grup de treball de millora de cap procés al Departament d'Agricultura. Abans era molt..., jo, des que va començar al JARC, a l'organització, l'any 2000, de tant en quant a les entitats principals se'ns convidava a fer millores de processos i demés. Des del 2017, i parlo de fa vuit anys, no estem convocats a cap grup de treball de millora. Diran des del departament que sí, que hi ha contactes amb les entitats, però, clar, no és el mateix una entitat que coneix cent explotacions i té experiències amb cent explotacions, que aquelles entitats que disposem de molta més experiència i coneixements, fins al punt on, inclús, veiem involucions.

Aquest dia jo disposava d'unes dades a l'aplicatiu web per sabés si aquell agricultor era agricultor actiu, si cotitzava l'autònom i disposava de més d'un vint-i-cinc per cent d'ingressos bruts, i aquella dada ens ha desaparegut a mitja tramitació, i he consultat als responsables i ens diuen: "És que hi ha alguna entitat que no ho entén". Bé, si hi ha algú que no ho entén, no vol dir que la resta que ho fem servir i utilitzem, i és una eina útil per agilitzar els tràmits, no ho puguem tindre a disposició.

Llavors, actualment estem fent unes quatre mil declaracions d'aquestes quaranta i escaig mil, de les quals el quinze per cent porten sessions de drets, vol dir que són explotacions que estan quasi anualment un quinze per cent creixent, perquè s'està reestructurant el sector, per envelliment cada vegada hi ha més transmissions, i també contents perquè ajudem a gairebé un de cada quatre joves a iniciar els seus projectes d'inversió i d'instal·lació al sector agrari, amb lo qual considerem que també disposem d'una àmplia experiència en això.

Com a exemples pràctics d'aplicatius i processos que no funcionen, jo només, no voldria ara estendre'm, però l'últim és que en un projecte d'una granja constructiva de porcí et demanin un pla d'emergència en cas de terratrèmol a Catalunya. Jo, davant d'això, no sé, si és veritat que surt d'una llei feta per vosaltres esmeneu-la, i si és un invent d'aquell funcionari obriu-li un expedient d'algun tipus per extralimitar-se en les seves funcions, perquè jo crec que això ja és fregar l'absurd. Si mai hi ha un terratrèmol a Catalunya de grau vuit o grau 7, m'ho estic inventant, el meu problema últim serà què li passa als porcs d'aquella granja a no sé quin poble. Tindrem altres problemes molt més greus que això.

Jo, com a resum i per tancar, perquè s'acaba el temps, crec que aquestes tres entitats que formem per la taula agrària som les que disposem de la capacitat de coneixements per poder ajudar a desburocratitzar.

Un factor que no se'n parla, i que l'ha introduït el president, és agilitar el tema de la tramitació. Això és matador. O sigui, la burocràcia és complexa, però una vegada portats aquells deu documents -és igual deu que quinze, que vint-, una vegada portats no podem passar un any perquè ens donin resposta a aquella sol·licitud o aquella petició. Si s'ha de dir que no a una rompuda, si s'ha de dir que no a un ajut d'un pla de millora, si s'ha de dir que no a qualsevol cosa, o sí, s'ha de fer ràpid. No té sentit esperar mesos que es comenci a fer aquella tasca. I veiem que hi ha molta ineficiència quant a gestió i tramitació per part de l'administració.

Sí que creiem que seria molt interessant el tema de l'agrocarpeta, un lloc on tinguem tots els nostres documents agraris penjats i encomanar-vos també feina a vosaltres, que sou vosaltres els legisladors, i aquí al Parlament de Catalunya, i és que hem de començar a deconstruir normativa. L'última que recordo jo del Parlament de

Catalunya és la Llei Òmnibus, del 2012. Aquesta va ser una normativa per deconstruir coses que s'havien construït.

Vam aconseguir que granges annex-3 i annex-3 deixessin de passar ITVs, facilitant-los la seva tasca i la seva continuïtat en les explotacions, i moltes altres coses. Doncs, s'ha de tornar a pensar en una llei deconstructiva, diguem-ne òmnibus o el nom que toqui, per començar a derogar aquelles coses que no aporten un valor afegit a aquells controls o a aquella burocràcia.

Ara aniríem discutint. Volem saber exactament on està un litre de glifosat des del seu moment de fabricació, quan després entren taronges de no sé quins països tercers -m'explico?- sense cap tipus de control, sinó que al final a mi el que em preocupa és que el consumidor no tingui un problema sanitari. Doncs, anem a fer un control sobre el punt de distribució de la comercialització per veure si hi ha residus o no hi ha residus amb aquell fruit o aquella verdura, o aquell producte alimentari.

Jo només això, perquè veig que el temps s'ha acabat, i a la vostra disposició.

El president

Gràcies. Ara seria el torn dels grups parlamentaris. Com que van presentar la sol·licitud de compareixença quatre grups parlamentaris, començaríem pel Grup Parlamentari de Junts. Té la paraula, per cinc minuts, la senyora Abella.

Jeannine Abella i Chica

Moltes gràcies, president. Gràcies al senyor Vidal i al senyor Massot per aquesta radiografia, per aquesta anàlisi de la situació i, bé, vostès són els tercers que compareixen aquí a la comissió per aquest motiu. En primera instància van venir Unió de Pagesos i la Federació de Cooperatives Agràries, perquè valoressin aquests acords de simplificació administrativa, on venien denunciant que la taula no s'havia reunit. Ara ha passat una cosa entremig que és que aquesta taula, efectivament, s'ha reunit i vosaltres sou els primers a venir-nos a donar aquestes explicacions.

Parlant de la taula de seguiment, entenc que és aquí a la Comissió d'Agricultura on hem de fer notar, per part del nostre grup parlamentari, que ens volíem excusar de la participació que no vam tenir a la taula, que es va convocar per part del Govern, no perquè no tinguéssim interès, evidentment, perquè Junts per Catalunya va ser el

partit que va impulsar aquesta taula, sinó que per temes informàtics i de correus electrònics no vam rebre la convocatòria en la forma que l'havíem de rebre i per això no vam poder assistir-hi. Però sí que volia, davant d'aquesta organització agrària i en el sí de la comissió, deixar-ne constància.

Estem d'acord amb tot el que han exposat. Nosaltres pensem que una manera de començar a desfer tot aquest nus de burocràcia que tenim, que no és fàcil, doncs, seria començar per eliminar duplicitats. Crec que això també és una mica la fotografia inicial que és fàcil de fer.

També compartim la reflexió que han fet dels projectes innovadors i sostenibles que es retarden en el temps també justament per això, perquè són innovadors, perquè tot el que s'escape del sistema o del protocol, que cal analitzar-ho una mica més, doncs, a vegades fa que això es retardi i aquella carpeta vagi quedant a sota del tot, i són justament aquests projectes els que han d'obrir camí pels que després vindran, cosa que no hauria de ser.

També compartim tot el tema de la bretxa digital com no pot ser d'una altra manera. D'una banda, el tema de la connectivitat i la connexió a molts punts del país que no està resolta i, per una altra, en referència al que deia el senyor Vidal, que una de cada tres explotacions el titular és major de setanta anys i, per tant, aquest tema generacional fa que requereixi un procediment més llarg i més costós del que voldríem d'entrada, que és tindre una administració cent per cent digital.

També el tema de la finestra única, m'ha agradat molt lo de la carpeta agro.

Les oficines del DARP, nosaltres sempre havíem demanat que fossin proactives i, així com amb el Govern som crítics quan no compleix, sí que volem reconèixer que s'està fent un esforç i que alguna cosa ha canviat; encara queda camí per córrer, però sé que s'hi està a sobre i ho volíem reconèixer, a la vegada que també ens volem sumar en aquest reconeixement que a vegades donem per sabut, que és l'acompanyament que fan les organitzacions agràries també a tots aquests pagesos i ramaders que necessiten suport.

I també, des de Junts per Catalunya, creiem que s'ha de tenir més confiança amb els pagesos i els ramaders, i això passa, a través de legislació, per fer-nos valdre més les declaracions responsables per poder prendre qualsevol projecte. Pensem

que no és una figura que no utilitzem prou sovint, i amb el tema de la resposta en temps i forma per part de l'administració. Doncs, des de la mateixa manera que a l'administrat se li requereix la presentació de documentació, de pagaments o del que sigui en termini, també hi hauria d'haver un termini per part de l'administració, que en alguns casos hi és i tampoc es compleixi. I sí que em permetran que fiqui un exemple, com per exemple el tema dels plans de millora de l'any 2023, que es van presentar en temps i forma i que molts encara no han estat resolts.

Sí que els hi voldria preguntar, perquè s'han fet diversos acords en el si d'aquesta legislatura amb el govern del PSC, com valoren o com estan avançant els acords amb temes de fiscalitat, com pot ser el de la lliure amortització o el de les transmissions patrimonials i l'impost de successions.

I acabaria com he començat. Som conscients que no és fàcil reduir tota la burocràcia, però per alguna cosa s'ha de començar, i per part del nostre grup sí que demanaríem que s'accelerés i es centressin més esforços i més recursos per part del departament a desburocratitzar una mica el sector primari.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la senyora Bergés tindria la paraula, per cinc minuts.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president; gràcies, senyor Joan Carles Massot i senyor Jordi Vidal per l'exposició que ens han fet.

Bé, la veritat és que tant avui com les altres compareixences de les altres organitzacions agràries que van venir, si fas el repàs de ja al final de l'anterior govern, amb la celebració del ple monogràfic de pagesia, on hi havia cent quaranta-dos punts acordats i votats per tot el Parlament per dur a terme; després, al febrer, l'acord de Govern per mesures urgents de simplificació; l'acord vostre a la taula agrària per fer aquest seguiment... És a dir, jo crec que estem en un moment en què més identificat el problema no pot estar, vull dir tots som conscients, no, lo següent, amb coses que s'han fet bé, que s'han fet malament, però és evident que no està funcionant, és

evident que aquesta pressió administrativa no deixa respirar, que aquest ofec fa que el sector cada vegada pateixi més.

Davant d'aquests acords, que moltes vegades són repetits i que els anem votant repetidament, el dia 25 d'abril sí que vaig poder assistir a la reunió que es va fer, que ens va convocar el Govern amb les organitzacions agràries per fer aquest seguiment de la desburocratització i, en aquest cas, vam coincidir que aquest document presentat pel Govern amb un calendari, jo no li diria "calendari" perquè no hi havia data, amb un *checklist*, "això està fet", "això s'està fent", però no hi havia dates.

Llavors, jo vaig fer una pregunta en aquell moment que era: "Si haguéssim de dir en quin percentatge de compliment d'aquesta simplificació estem... En un deu per cent, en un vint o en un vuitanta, quin diríem?" I no hi va haver resposta. Jo crec que és important que vosaltres, a més a més -i el departament, evidentment, també-, que teniu aquest llistat de tràmits i per on s'ha de començar, perquè al final al document que ens van ensenyar sortien mesures prioritàries... M'heu posat el temps? (*Veus de fons.*) Perquè dic: "No pot ser que ja hagi parlat cinc minuts".

Llavors, en aquest cas, jo crec que més que anar repetint el que no funciona hauríem de..., vosaltres hauríeu de dir: "És que si comencem per aquí segur que això pot funcionar molt millor", amb exemples.

Ara portem molts dies també parlant d'intel·ligència artificial i una de les preguntes més importants a fer és l'aplicació de la intel·ligència artificial que pot ser molt positiva, si no la nodrim bé, si no l'alimentem bé, ens pot donar un resultat erroni. Per tant, si a la intel·ligència artificial de tot el sector, amb tota la informació que hi ha del sector agrari, posem tots els tràmits que s'estan fent i fem que els creui i ens surtin els dos-cents o els vint-i-cinc, els que siguin, que són duplicats, això ja ho hauríem de saber avui. I segurament vosaltres ho sabeu, no?

Disculpeu, però avui volia aprofitar per dir que en aquest any i escaig -encara no- que soc diputada, a totes les comissions parlem d'aquest problema i si avui jo us torno a preguntar, després de la reunió del 25 d'abril, després de les acords de Govern de mesures urgents al febrer, quines millores esteu notant? Quines són les que creieu que, a part de simplificar normativa -jo m'he apuntat lo de poder deconstruir legislació i que això també ho puguem demanar al departament-, però

perquè també puguem fer un seguiment més concret que en aquest cas el que sí que vam demanar és que amb aquest document que ens van presentar a la reunió del 25 d'abril, a part de fet o no fet, que és una valoració una mica subjectiva, i més quan estem parlant de paquets tan grans, és això ha d'estar fet, aquests tres tràmits han d'estar fets, o aquesta carpeta, amb interoperabilitat, que és tan fàcil i que diferents departaments de la Generalitat ja ho fan de poder pujar la teva informació, i que tinguin accés a les dades de la Seguretat Social, a les dades més importants que no les hagueu de tornar a presentar.

Per tant si intentem posar una mica d'ordre o de dir com que tot no ho farem, tot no ho podem fer de cop, aquest percentatge d'assoliment de simplificació com la podríem avaluar? Quin mecanisme creieu que seria més útil i que també donés una mica d'il·lusió al sector per veure que s'està fent d'una manera eficaç.

I per part nostra, com a grup parlamentari, evidentment, si a partir del que heu dit veiem que podem impulsar alguna proposta de resolució de cara a aquesta deconstrucció de la normativa per fer una revisió, que és una feina que potser no es veu tant, però que s'ha d'anar fent, doncs, també a disposició per poder impulsar les mesures que puguem posar sobre la taula per ajudar que el sector funcioni fent el que ha de fer, que és fent la feina de les explotacions.

I després també volia preguntar-vos aquest tema de la definició d'una explotació em sembla que de mesures urgents posava "familiar", però que nosaltres creiem que no és familiar, sinó que potser hauríem de posar paràmetres més d'explotació professional, d'activitat prioritària, i que aquests potser fossin uns tràmits més ràpids, i igual que hi ha projectes estratègics que poguéssim crear una figura que pogués ajudar a aquesta agilització.

Em sembla que, com que ha començat més tard, ho deixo aquí.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. Lo senyor Andrés García Berrio tindria la paraula, per cinc minuts.

Andrés García Berrio

Gràcies, president. En primer lloc, volia agrair la compareixença, la intervenció i els plantejaments del senyor Jordi Vidal i del senyor Joan Carles Massot, de l'Associació de Joves Agricultors i Ramaders respecte l'estat del compliment de l'acord de treball per a la simplificació administrativa en el sector primari i totes aquestes mesures que està duent a terme el Govern. Pensem que són molt important les seves aportacions que avui ens han traslladat i és un tema de primer ordre en aquesta comissió i, per tant, per als Comuns.

Fa temps que parlem de la necessitat de protegir i defensar les explotacions sagrades de la competència deslleial dels grans grups econòmics també pel fet que ells disposen d'una estructura pròpia destinada a la tramitació i gestió administrativa *online*. La realitat del sector és que ens trobem amb titulars individuals de les explotacions amb una mitjana d'edat elevada, com ja han manifestat, i resultats de l'explotació que no permeten destinar fons a una gestió externa d'aquesta tramitació, resultat de l'aplicació de la PAC. Però també cal tenir en compte el caràcter enormement complex d'aquestes tramitacions, que tot semblava indicar que l'existència de punts comarcals podia contribuir a alleugerir aquesta càrrega, en canvi això no ha succeït i cal afegir la falta de flexibilitat administrativa a la gestió d'errors.

En aquest sentit, el nou model d'oficines comarcals, efectivament, el mes de juliol es va arribar a un acord del qual van formar part també Comuns i així respecte a la simplificació administrativa i desburocratització de la pagesia que es va organitzar, caldria definir el corresponent calendari de reunions de seguiment al qual es va comprometre el departament amb l'objectiu de desplegar i aplicar les mesures que s'hi van detallar, entre les quals la finestra única pel tal de reduir la càrrega burocràtica, com ja han manifestat, i agilitzar la tramitació administrativa del sector primari.

També caldria activar línies de suport a les cooperatives agràries per incrementar la seva base social i productiva o mantenir els seus costos fixos davant de les pèrdues de volum de producció alienes a la seva voluntat que limiten l'activitat diària i també treballar per accedir a ajuts per a entitats col·laboradores que permetin l'acompanyament per a la tramitació d'ajuts i suport a les explotacions en les seves

obligacions burocràtiques. Pensem que són mesures que estem treballant i que, d'alguna manera, també donen resposta als plantejaments que han fet en la seva compareixença.

També pensem que, en aquest sentit, hauria de ser clau la interoperativitat de les dades, tal com també han manifestat altres grups parlamentaris, si bé cal estar amatent a disposar d'adequades mesures per garantir la privacitat de les dades i evitar filtracions que situen en pitjor posició la competitivitat respecte altres empreses.

I, per últim, també volíem comentar la necessitat de donar impuls a la xarxa comptable agrària de Catalunya per elevar tant el suport econòmic a les explotacions col·laboradores com el nombre i la distribució entre sectors i mètodes de producció o figures de producció diferenciada de les explotacions col·laboradores, amb l'objectiu de millorar substancialment la informació estadística als efectes de compliment de la legislació de la cadena alimentària, de l'establiment d'ajuts, d'estat equitatius i proporcionals i d'incorporar les noves obligacions estadístiques europees en la matèria de comptabilitat ambiental de la pagesia.

Està clar, jo crec, que en aquesta legislatura són molts els reptes, tal com vostès han plantejat i, bé, des del nostre grup parlamentari, incorporem els plantejaments que han fet i tractarem i treballarem per donar compliment i suport perquè es pugui avançar en tots aquests punts.

Moltes gràcies per la seva compareixença.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari Popular. La senyora Montserrat Berenguer, té la paraula, per cinc minuts.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, president; als compareixents, el senyor Massot i el senyor Vidal.

És d'ampli consens reduir aquesta burocràcia al sector primari. De fet, és un tema ja molt recurrent, que en parlem i la urgència cada vegada esdevé més urgència i -perdoneu-me l'expressió-, però comença a ser una pressa de pèl.

De fet, la pagesia i la ramaderia ja fa massa temps que s'enfronten a aquest embolic de permís o regulacions que estan dificultant la seva feina al dia a dia. I també, ho volem dir, també posar damunt la taula, en nom d'aquest ecologisme i d'aquesta sostenibilitat, també malentesa, molts cops sovint se'ls carrega d'aquesta llosa de culpabilitat i el pagès s'ha de convertir també en un gestor, un gestor que ha de treballar més i més des d'un despatx. I pot implicar el sou d'una jornada completa, d'un gestor contractat i que molts no es poden permetre ara mateix. A tot això li sumem divuit reial decrets, lleis que també estan afectant i augmenten precisament aquesta burocràcia.

Aquest passat febrer d'enguany, el Govern i la conselleria arriba a un acord per reduir aquesta burocràcia amb un seguit de mesures, i us voldríem adreçar unes preguntes, des del Partit Popular.

Com veieu vosaltres aquest acord? Quins són els seus punts forts? Quins en serien els seus punts febles, mancances o aquelles mesures que no han quedat prou recollides en aquest acord?

Després de les mesures acordades a la taula agrària en aquella simplificació administrativa en el sector primari subscrit l'estiu del 2023, hi havia una calendarització i, per tant, quines mesures no acaben d'executar-se i hi ha endarreriments?

Heu fet referència a les diferents aplicacions i parlàveu, per exemple, d'un agrocarpeta. Aquest portal únic de RuralData que agrupa vint aplicacions diferents, aquesta és una plataforma que dona solució a la problemàtica existent o caldria un redisseny i una nova aplicació?

I, si no ho em entès malament, també, heu parlat, per exemple, de l'exemple que heu fet de la Seguretat Social. Llavors, entendríem que des del Departament d'Agricultura no hi ha prou interoperabilitat amb d'altres departaments i d'altres administracions públiques? És a dir, que hi ha moltes dades que havent-hi aquests intercanvis de dades, doncs, això agilitzaria molt més i significaria una reducció d'aquesta burocràcia?

I, per últim, hem parlat d'una aportació de la documentació, que hi ha uns terminis, que heu d'aportar documentació, però que, en canvi, l'administració pública té un

endarreriment en la seva resposta. Llavors, entenem que això potser ja és un tema més ampli, que estaríem parlant ja de procediment administratiu comú. És a dir, l'Administració no té un temps per donar una resposta? Hi ha una demora, llavors, en donar resposta al que vosaltres, de fet, se us està exigint? Perquè s'exigeix complir uns terminis a l'hora d'aportar una documentació.

I, per últim, des de la nostra formació política, també us volem dir que estem a la vostra disposició absoluta per poder fer qualsevol proposta de resolució de forma concreta i detallada, que us pugui servir també per posar fil a l'agulla en aquest tema de la burocràcia.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de VOX. Lo senyor Villafranca té la paraula.

Rafael Villafranca Mercé

Moltes gràcies, president. Agrair la presència del senyor Jordi Vidal i del senyor Joan Carles Massot i les explicacions que ens han donat avui en aquest dia.

En primer lloc, els problemes que s'han exposat aquí són sempre els problemes típics i recurrents, i aquests problemes molts es van tractar en el monogràfic del Parlament sobre agricultura l'any passat, el 2024, i continuem igual per decidir o deixar de ser, tornem als mateixos problemes, no sortim cap endavant.

No hi ha dubte, tal com s'ha exposat aquí pels ponents, que el gran problema que tenim és el de la burocràcia, segueix essent una de les principals qüestions que malauradament està perjudicant l'home del camp, l'home del sector primari, agricultors i ramaders. S'ha parlat d'aquest excés de tràmits administratius, molts que són duplicats, i un excés de càrrega burocràtica. Això no només a nivell intern, a nivell d'administració catalana, sinó també la política agrària comuna, eh? Aquesta lentitud de molts tràmits i també la bretxa digital, i inclús que sembla que amb això podríem sortir una mica cap endavant, hi ha una sèrie de deficiències i problemes de connectivitat que denoten que aquest problema persisteix i, tal com hem dit abans, són problemes recurrents que sembla que no trobem la solució adient. I això

perjudica molt l'home del camp, perquè l'home del camp és un home que té una tendència innata a l'encapsulament i no és una persona a qui li agradi fer gestions i moure papers.

I, evidentment, tots aquests problemes, units a d'altres de l'agricultura, com pot ser el tema de la sostenibilitat o les qüestions, els principis, el pacte verd-europeu o la política agrària comuna, fan que molts agricultors es plantegin si la seva explotació -o els ramaders- són rendibles. I aquesta paraula, rendibilitat, és la paraula clau, perquè sense rendibilitat moltes explotacions agràries o ramaderes es troben abocades al tancament.

I, com s'ha parlat, si tanquen aquestes empreses, evidentment, no podem parlar d'un relleu generacional i el futur del nostre sector primari es pot presentar bastant incert i, sobretot, greu.

Dit això, jo volia dir que, ja que s'ha parlat de les preguntes, aquí avui s'ha presentat una PR sobre la casa i jo volia qüestionar quines propostes concretes esteu traslladant al Govern de la Generalitat per tal de millorar la gestió de la fauna cinegètica, especialment en relació amb els danys que estan causant els senglars i els cabirols. I també si, en el tema de les assegurances agràries, que la nova dotació pressupostària va de quinze a trenta milions, si considereu que és suficient i està correctament enfocada, i quins altres recolzaments econòmics considereu que serien urgents per reforçar el sector primari.

I també veiem que hi ha seriosos problemes d'implementació de la mesura de simplificació burocràtica, per això volem també preguntar, ja que heu incidit en aquest tema, quins mecanismes de control i seguiment s'estan utilitzant per tal d'assegurar que aquesta simplificació realment sigui adient i redueixi la càrrega burocràtica de les explotacions.

S'ha dit també que es produeix un envelliment, que cada vegada hi ha més transmissions d'explotacions. S'ha dit que hi ha unes 47.000 explotacions a Catalunya, del qual 15.000 són autònoms agraris. No sé on vaig llegir que la superfície de les explotacions agràries sembla que s'ha incrementat, però també sembla que cada cop es concentra en menys mans, i la pregunta que també faria és si considereu que aquesta situació és preocupant pel futur de l'agricultura.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara seria el torn del Grup Mixt. La senyora Soberana té la paraula.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, president. Gràcies al senyor Massot i al senyor Vidal.

Compartim amb vostès quasi tots els punts, per no dir tots. La desburecatització del sector seria la més important. Vostès estan per treballar al camp o a les seves empreses ramaderes i no per passar-se el dia fent papers depenent de si els poden omplir vostès o, depèn de l'envergadura de cada explotació o de cada pagès, han de contractar o han de perdre part dels seus guanys contractant empreses externes que els hi facin, no?

Pel que fa a la bretxa digital seria brutal si funcionés, però, clar, si no arriba a totes les zones la cobertura, evidentment, no pot funcionar. Llavors, també s'hauria de mirar que tot arribi a tot arreu. No per ser més lluny del centre hem d'estar més desprotegits.

L'agropeta és una bona eina, segons vostès han dit, per evitar les duplicitats. Aquestes duplicitats amb els tràmits també els estalviarien molt de temps. Pensem que tot això seria molt bo per tal de poder facilitar que no tinguin tanta burocràcia.

El suport i l'assistència tècnica que vostès estan donant com a administració també necessiten donar simplificació administrativa, perquè per molt que vostès vulguin ajudar tampoc poden abastar a la quantitat de 47.000 explotacions que ha dit el senyor Vidal i 15.000 autònoms. Necessitarien potser quintuplicar la gent que ara tenen a la seva disposició.

I no m'ha quedat molt clar el tema de la resposta immediata de l'administració. Quant temps té l'administració per respondre? Es pot considerar el silenci administratiu o no? O què s'ha de fer en cas d'incompliment, si és que existeix realment aquest termini?

I pel que ha comentat el senyor Vidal, exigir realment, exigir els mateixos controls a tot el que ve importat de fora, sigui carn, sigui verdura, sigui fruita, de la mateixa manera que s'exigeixen als pagesos i ramaders catalans. Que tinguin la mateixa obligació el que entra de fora del que es fa aquí. Perquè si s'ha de ser tou per una banda, s'ho ha de ser per una altra. I si aquí hem de tindre una normativa per protegir la salut de tots els que ens menjarem aquests aliments, també l'hem de tindre per part de la que ve de fora.

Qualsevol cosa que puguin necessitar o els puguem ajudar, comptin amb nosaltres pel que sigui.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. És el torn de Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. La senyora Zapata té la paraula, per cinc minuts.

Andrea Zapata Alfonso

Sí, bona tarda. En primer lloc, agrair a la JARC la seva explicació i, especialment, al senyor Massot i al senyor Vidal per la intervenció que han fet i també per posar en valor la feina que esteu fent des de fa gairebé trenta anys, si no m'equivoco, i que d'alguna manera també el que fa és que pugueu parlar amb propietat de quines són les necessitats del vostre sector i que tingui tot el sentit que escoltem i recollim aquestes propostes que heu fet.

També volia, per descomptat, agrair aquestes propostes i els comentaris que heu fet dels acords als que s'han arribat. I, de fet, iniciàveu la vostra intervenció parlant del sentit comú i, al final, crec que no és més que això, treballar en direcció al sentit comú i que l'administració vagi en connivència amb el que el territori està reclamant des de ja fa molts anys.

És evident que a dia d'avui són moltíssims els reptes que té el sector, la crisi climàtica i totes les exigències legals i administratives que implica poder revertir-la, de les quals també s'ha parlat, l'augment dels costos de producció, la pressió urbanística o les desigualtats en la cadena alimentària, i per això és cert i és evident que l'administració, especialment des de la Generalitat, s'ha d'estar més present que mai,

facilitant l'accés al finançament, a la formació, a la terra com a tal o a les eines necessàries, precisament per tirar endavant les funcions del sector.

I entrant en matèria més concreta, en la qüestió de simplificació administrativa, que al final era l'objectiu per poder parlar avui en aquesta compareixença, dir-vos que segurament teniu raó en moltes de les qüestions que esteu dient i segurament els companys d'aquesta comissió ho poden corroborar, que hem fet moltíssimes reunions des que vam començar la legislatura i gairebé en totes les reunions que hem tingut sempre ha sortit el tema de la simplificació administrativa i totes les dificultats a les que s'enfrontaven, tant particulars com entitats, a l'hora de fer qualsevol tipus de tràmit. I, evidentment, ho hem de revertir, però també crec que des de la Generalitat, i especialment des de la conselleria, amb el conseller Ordeig al capdavant, és una qüestió que també han tingut molt clar des del primer moment, i crec que aquest conseller ha fet una cosa molt bona des de l'inici -ja ho va dir quan va venir a comparèixer a l'inici de legislatura-, que ha estat escoltar a tot el sector i dedicar-se a moure's per tot el país per conèixer quines eren les necessitats de primera mà, i el repte de la simplificació administrativa ha estat una de les seves prioritats i una prioritat que, de fet, ja s'hi està treballant, com bé hem parlat avui aquí.

I hi ha un compromís d'aquest Govern per fer les coses més senzilles, més fàcils i més ràpides, que al final és el que necessitem per poder agilitzar els tempos.

De fet, per posar-vos un exemple, perquè avui mateix ha sortit la notícia, també s'ha fet públic, la Generalitat emet més de 1.600 subvencions l'any, de les quals en són beneficiaris 3,4 milions de particulars, empreses i entitats. I avui mateix la consellera d'Economia s'ha compromès a posar-ho tot en ordre. És una xifra que implica més de tres subvencions diàries, és un volum enorme, i només amb una organització de les funcions pragmàtica i operativa doncs es podria garantir que tot surti en temps i forma, que és com ha de ser.

I amb això al final el que vull dir és que el repte, doncs, sí, és molt gran i per això necessitem una administració que estigui en marxa i que no podem parar.

I, bé, el Departament d'Agricultura, tal com ja s'ha comentat, té en marxa el pla de xoc en àmbits com les explotacions ramaderes, el registre oficial de maquinària

agrícola per agilitzar tràmits, a l'igual que també l'acord del que també s'ha parlat, de l'11 de febrer, pel qual s'aproven mesures urgents de simplificació administrativa en l'àmbit agrari i forestal, amb tot un seguit de mesures que també estan en marxa. També s'ha fet el pla de reforma de l'administració i la millora dels serveis públics precisament amb l'objectiu d'aquesta simplificació dels processos, i avui mateix, doncs, el que comentava, la consellera d'Economia ha anunciat també una reestructuració de la gestió de subvencions per reduir-ne un trenta per cent els terminis de tramitació.

Amb això al final el que vull dir és que no dubto que moltes de les mesures, tal com heu dit, són millorables i seran millorables, i crec que les apreciacions que es fan avui i les reclamacions que es fan avui, ja no només de vosaltres, sinó de la resta de grups parlamentaris, doncs, també queden recollides, s'escolten i es continuaran escoltant i aplicant en el cas que correspongui, perquè al final és un procés que està viu, que podem millorar, però que no deixa de ser que no s'han deixat de fer grans passos després d'anys sense avançar en aquesta matèria.

Però, bé, en conclusió, perquè ja s'ha acabat el temps, la qüestió és dir-vos que teniu molta raó en moltes de les qüestions que parleu, que cal reformar moltes coses i que no s'arreglarà tot en pocs mesos, però sí que millorarà i que confieu, sobretot que confieu en aquest Govern que té molt clar el que cal fer i també té molt clar com fer-ho, perquè escolta el territori i escolta les entitats

El president

Moltíssimes gràcies, senyora diputada. Amb aquesta intervenció acabam lo torn dels grups parlamentaris i ara faríem lo torn..., començaria el senyor Massot, per contestar les preguntes del senyor diputat, o qualsevol tipus d'aclariment o qualsevol tipus de qüestió que vulguin ampliar.

Joan Carles Massot i Ferrer (expresident nacional de l'Associació de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya)

Les preguntes tècniques les afrontarà en Jordi Vidal i jo acabaré fent una reflexió sobre tot el que..., que hi ha moltes coses que en molts punts coincideixen amb tots i fer una reflexió sobre aquests dos punts, ja que estarem d'acord, però el que hem de fer és intentar-los solucionar. Ja fa molt temps que se'n parla d'això.

El president

Cap problema. Senyor Vidal, té la paraula.

Jordi Vidal i Molins (coordinador tècnic dels JARC)

Sí, primer en referència a les aportacions de Junts, que deien com teníem els acords de fiscalitat, lligat a la desburocratització és aquest. Si tenim majors de setanta anys fent d'un, hem d'aconseguir que aquesta gent deixi de ser titulars de l'explotació. La problema són les jubilacions baixes i una de les propostes que tenim, a part de la lliure amortització, que això sigui una eina pels agricultors professionals que busquem disposar d'eines que els permeti competir amb els grans grups inversors..., els grans grups inversors, sempre ho explico, ells perden diners a l'agricultura en guanyen, en canvi quan un agricultor professional quan perd diners a l'agricultura ramaderia s'arruïna i no pot pagar el col·legi dels seus fills. Llavors, necessitem mesures fiscals perquè puguin competir amb aquests grans lobbies econòmics, i una seria la lliure amortització. Al País Basc, que tenen el Consell Econòmic, els pagesos i ramaders bascos ja tenen aquesta mesura fiscal, doncs el volem per a tots els agricultors i ramaders de l'Estat espanyol. Si algun dia aquestes transferències arriben a Catalunya, doncs, ho vindrem a demanar aquí.

I una altra mesura fiscal que demanem és que a tots aquells jubilats agraris que van ser enganyats dient-los que podien pagar una Seguretat Social no els van explicar que després els jubilats tindrien una prestació de jubilació, després de quaranta anys de treball, igual que un senyor que té quaranta anys de salut i no treballa perquè no vol. És així de trist. Llavors, ja que els van enganyar... Jo no, perquè no hi era, d'acord?, al meu pare el va enganyar algú, algú li va explicar que això era bo, el que sí va fer va ser conservar un patrimoni, que són unes terres, o inclús fer-les augmentar. Doncs, una mesura fiscal que estem demanant és que quan aquest lloguer d'aquestes terres per part d'aquest jubilat es faci a un jove agricultor o un agricultor professional estiguin exemptes de tributació d'aquest ingrés de capital immobiliari. Per què? Per complementar aquestes rendes d'aquesta gent jubilada. O sigui, que un agricultor jubilat pugui arrendar les seves terres o granges a agricultors..., no a grups inversors, eh?, a agricultors professionals, a explotacions agràries prioritàries i joves i això no hi hagi de tributar. Això serà una eina, això és

un banc de terres! Fa trenta anys que sento parlar dels bancs de terres, i això ens traurà gent, explotacions que no poden assumir aquesta burocràcia, per petita que sigo no la podran assumir, i menys electrònica. Ara hem d'anar a fer un curs d'internet a un home de vuitanta anys? No, esta no és la solució. El que hem de fer és acompanyar-lo per sortir. I per això estem amb mesures fiscals que han d'ajudar a posar en bé ordre al tema burocràtic.

Amb successions i impostos de transmissions ja ho tenim resolt. Aquests dies veiem que s'estan fent estudis sobre impostos de successions. A Catalunya, l'impost de successions ja té un noranta-cinc per cent de descompte, perquè fa molts anys el Parlament de Catalunya, amb una disposició transitòria dels pressupostos, ja va posar que els agricultors professionals tenen dret a un noranta-cinc per cent de descompte quan hereten. Per què? Perquè si heretava una nua propietat, que era molt típica a Catalunya, deixant la mare com a usufructuària i el fill en la nua propietat no es tenia el descompte de la prioritària, de la llei de modernització d'explotacions agràries a nivell estatal. Llavors, aquí a Catalunya es va fer aquesta disposició perquè els agricultors professionals poguessin gaudir del noranta-cinc per cent de descompte, el qual és un tema que tenim bastant resolt al sector, però, bé, que si es millora, fantàstic; si en comptes del noranta-cinc és el cent per cent, fantàstic. Però aquest no és el principal preocupació del sector, almenys per nosaltres com a entitat.

En referència a les preguntes d'Esquerra, quin percentatge creieu que està...? El problema està que aquell paquet de mesures recull molt poca de la desburocratització que hi ha. Jo us volia explicar exemples de... O sigui, tenim problemes fins i tot per obrir un pdf que genera la pàgina web de la Generalitat. Com ha de ser que un pdf no es pugui obrir? No ens passa amb cap altra aplicació ni en cap altra administració. O sigui, hem de començar, com molt bé has dit, per les coses senzilles, no acabarem el món en un dia. Han fet una bola de molts anys que ara tardarem molts anys a desfer-la, perquè hi haurà temes que són legislatius que han de passar pel Parlament de Catalunya, per un Congreso de los Diputados o per un Parlament Europeu, i d'altres que són temes administratius que és en l'administració pertinent.

Què en pensem de la intel·ligència artificial? Doncs, que està aquí, tocant la porta. Però estic content, perquè jo cada mes li pregunto al ChatGPT si et sap fer un foto DUN i em diu que no ho sap. O sigui, aquí guanyem encara, i per això les entitats som necessàries encara per donar suport.

Però sí que veiem que la intel·ligència artificial està entrant molt forta dins del sector i que serà una solució per tot aquest tema de digitalització, però necessitem un procés. No pot ser que una llei parli d'un any o dos d'implementació de coses quan el sector necessita anys per implementar tot això. No es pot posar en marxa d'un dia per l'altre. Però clar, evidentment que serà una oportunitat, no?

Pel que fa a l'aportació de Comuns, doncs mira, dius donar suport a la xarxa comptable. Sí, una xarxa comptable, entre altres, ens fa falta, però acaba essent una càrrega burocràtica per les explotacions. A qui li ha tocat l'enquesta són cinc anys de passar dades econòmiques de productivitat de la teva explotació, i vaig a ser sincer: nosaltres ens escapem. Els associats de JARC diem com que la xarxa comptable la porta una empresa de la Unió de Pagesos, doncs, declarem que no hi volem participar per incompatibilitat sindical i mos escapem de la burocràcia gràcies a ser del JARC. Perquè és burocràcia i és més càrrega documental i ja està, per molt que diguin que em volem pagar aquest temps dedicat, perquè no el tenim.

Quant a les aportacions i les preguntes del PP, com veiem l'acord de desburocratització, el Ruraldata... Clar, el Ruraldata si només ha de ser una pàgina web on entres i hi ha les noves aplicacions independents, on entres en un i no té res a veure el format amb el de l'altre, que és el que actualment el DARP està preparant, doncs, pensem que això és molt trist. Això és només agafar i ajuntar totes les aplicacions en un lloc. El que volem és que jo quan obri l'aplicació tinga nou apartats on vegi una coherència i que estiguin les dades lligades. O sigui, avui encara ens passa, entrem dins de l'aplicació d'un, ja tenim dades de maquinària bolcada del Roma, o sigui el Roma ha bolcat les dades en aquella aplicació, però quan faig un estudi econòmic d'aquella explotació que amortitzo la maquinària encara he de picar màquina a màquina d'un apartat de dins de la mateixa aplicació en un altre. Que això no es pugui carregar... Aquests són els petits passos senzills que parlem per poder facilitar i agilitzar les coses.

I després, quant al temps de resposta que també havíeu comentat des del PP, doncs, sí, per nosaltres és una cosa tan important com la desburocratització. Si tarden molt temps en contestar, o sigui, ens hem fet un fart de portar papers, d'ajustar recursos i de més, i després la resposta tarda moltíssim. Això desincentiva inversions, desmotiva la gent, etcètera.

Quant a les preguntes del partit de VOX, mos preguntava per la fauna salvatge. No te les puc concretar, perquè avui el nostre company que porta fauna no hi és. La setmana passada vam anar a una reunió amb el departament, entre Federació de Cooperatives i JARC per aportar propostes concretes i és un tema que estem treballant i, evidentment, fa falta..., com més suport econòmic millor. Però què ens agradaria? La frase de l'agricultor i del ramader és: "Tan de bo no ens calgués cap subvenció, poguéssim viure dignament del producte que venem". Ara sí que estem veient, a poc a poc, és una realitat, que la globalització està fent la torna. Quan fa vint-trenta anys el sector alimentari, el sector productor, tant de l'agricultura com ramaderia, se mos aboca a aquesta globalització tan bèstia a competir amb tot el món, amb un braç lligat a l'esquena, doncs ara resulta que els preus mundials del menjar estan pujant, i com que pugen no es pot parar la pujada. I l'IPC alimentari ja veieu com està pujant contínuament i això serà imparable. Per què? Perquè quan se pugen salaris mínims, se pugen costos de producció, es puja tot, i això acaba repercutint sobre el preu de venda final, i això és una escalada que hi ha avui al món i que no es parará. I que esperem que d'aquest procés no caiguin aquests agricultors i ramaders professionals, volem que sobrevisquen. Per això les nostres mesures sempre són apostar per mesures estructurals, que no haguem d'estar patint davant d'una pedregada, sinó que volem bones línies d'assegurances, volem xarxes antipedra, volem antigels per quan geli, perquè el 2022 va gelar i el 2024 ha pedregat, però no mos recordem que va gelar el 2022, m'explico? Llavors, la memòria de vegades també és molt curta.

Quant a la reflexió que fèieu, és una realitat, només les explotacions són cada vegada són inferiors i cada vegada més volum, però no tot al territori català. O sigui, l'agricultura i ramaderia industrial és un fet, avui cap granja es queda buida, perquè en una granja de porcs el pagès que té setanta anys i plega no es tanca la granja; l'arrenda o la passa a gestionar a mitges amb un altre que continua fent l'activitat. O

sigui, quan parlem d'agricultura o ramaderia industrial no s'està perdent productivitat, però quan parlem de l'agricultura sostenible dels Pirineus, de zones desfavorides, això no és així. Mos costa molt amb ramats viables i que donen rendibilitat en zones de muntanya que hi hagi un relleu per continuar. Per què? Perquè es valoren altres coses, no només el rendiment que es trau, sinó les condicions de treball, les condicions d'on se viu, etcètera.

Jo aquí sempre una mica el missatge és encoratjar. Jo vinc de la comarca del Segrià i de les Garrigues, de la plana de Lleida, i jo he vist com ha arribat el reg en pobles i quin impacte social ha tingut, com ha arribat el Segarra-Garrigues a Alcanó i com ha arribat el Garrigues-Sud a la Granadella. Alcanó és un poble que d'aquí trenta anys s'haurà d'enderrocar tot i desapareixerà tothom, perquè no queda ningú, queda la gent que hi viu, que es morirà i desapareixerà, perquè la gent que avui ha agafat aquelles explotacions a Alcanó són gent que viu a Lleida, treballen i baixen a treballar a Alcanó i tornen cap a la capital. En canvi, a la Granadella hi ha la gent que viu al poble. Això és la diferència entre un impacte quan aterren els grups inversors amb un nou regadiu i quan no aterreixen, i aquí ha set el factor pendent. El factor pendent, no anem a dir males finques, ha fet a part d'aquests grups inversors i ha permès que realment una agricultura de petita mitjana empresa, que és la que defensem nosaltres, s'hagi instal·lat i doni vida a aquell poble. I la Granadella tindrà escola, tindrà bar, tindrà estructures de serveis i farà que aquest poble d'aquí trenta anys segurament encara existirà.

Quant a les aportacions del Grup Mixt, estem d'acord, la resposta ha de ser immediata, és el que hem dit. El problema quin és? Que el silenci administratiu és negatiu, amb la qual cosa si demano una ajuda i no se'm resol favorablement, doncs, si volia fer unes inversions per comprar un tractor de noves tecnologies o una "cuba" de purins amb aplicadors localitzats de purins, etcètera, tot això no ho puc engegar perquè si no m'arriba l'ajut no puc tirar endavant la inversió. Per tant, per nosaltres és imprescindible que, a part de menys burocràcia, també més rapidesa, i jo crec que ho aconseguirem. Reduint la burocràcia, haig d'esperar que el funcionari que ha de tramitar allò, com que en comptes de deu papers n'haurà de revisar dos, serà més ràpid i, per tant, la resposta serà més ràpida.

I a les aportacions del PSC, compartim que s'ha de desburocratitzar i demés, però ens hi hem de posar i per posar-nos-hi ho ha de fer la gent que toqui la burocràcia cada dia, i aquí hem de baixar una mica de nivell. Els que he vist jo que han vingut a intervenir aquests dies, jo treballo en una organització, faig de pagès los cap de setmana, em relaciono professionalment amb pagesos i ramaders, a nivell personal amb pagesos i ramaders, visc l'impacte cada dia del que passa al sector, les queixes que tenen, i veus com coses que haurien d'estar solucionades no se solucionen, i es fa molt difícil d'entendre per què no se solucionen. Doncs, algú s'hi ha de posar i les ha de resoldre.

Però veiem que falta una relació -i ho torno a dir, com hem dit a la primera intervenció- amb el Departament de Agricultura, tornar a recuperar els punts d'interlocució que hi havia fa set o vuit anys enrere i que s'han perdut, amb la gent que realment... O sigui, perdoneu-me, eh?, però per què ha passat la gent? Jo he vist les intervencions de les anteriors organitzacions, però jo en aquells grups de treball no hi anava amb el Pep Bosquer ni amb l'Andreu Ferrer; hi anava amb el senyor que parla amb els pagesos, amb la Unió de Pagesos, i amb la noia de la Federació Cooperativa que parla amb els pagesos i que coneix de primera mà on estan les coses petites, que amb petits canvis, molt ràpids de fer, podem avançar. I això s'ha perdut, i creiem que això s'ha de tornar a recuperar, i és un dels missatges que llancem aquí i llancem contínuament al departament, però veiem que no es reconduïx en aquest sentit.

No sé si hem contestat a tothom.

Joan Carles Massot i Ferrer (expresident nacional de l'Associació de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya)

Se'ns ha acabat el temps. Sembla que s'ha contestat el que s'ha preguntat, però se'ns ha acabat el temps, però una mica de reflexió.

A veure, un punt principal, el tema de la burocràcia. Sempre parlem de la bretxa digital pel tema de l'edat. Escolta, jo m'acabaré fent vell i encara parlarem d'això. Jo crec que arribarà un moment que de l'edat ja no caldrà parlar-ne, perquè els que seran més grans això ja ho hauran superat, ho entenc jo, però, clar, això ens hi hem de posar de mans i mànigues.

Per això, resumint, limitar els tràmits, o sigui menys tràmits i agilitzar-los amb el tema de l'agrocarpeta, lo que se'n deia abans la finestreta única.

Duplictat d'administracions, bàsic. Jo l'altre dia vaig tindre una inspecció de l'ACA, una inspecció que la podia consultar perfectament a Ramaderia, perquè em demanaven el pla de dejeccions i em demanaven la capacitat del FMR#. Això no té cap sentit, aquestes dades ja les té Ramaderia. Per què me les demana l'ACA una altra vegada? Això intentem-ho evitar.

I la tardança. O sigui, no sé si hi ha una data límit fixada o existeix el silenci administratiu, però, per favor, si hem de prendre accions o un projecte l'hem d'encaminar o no s'ha de contestar de la manera més ràpida possible, perquè enteneu que un projecte costa molts diners i el que no podem fer és quedar-nos parats per engegar el projecte.

I el tema de les clàusules mirall, les clàusules mirall que demanem als mercats pel tema dels productes que es produeixen en les mateixes condicions que nosaltres, la càrrega burocràtica igual, eh? Als pagesos tercers no sé si la càrrega burocràtica és la mateixa. Això ho hem d'exigir, eh? Estic d'acord que hi hagi una càrrega burocràtica àgil i mínima, però hem d'exigir que els països tercers també la compleixin.

I ficar en valor una altra vegada el paper de les OPEs, en aquest cas, per fer de mediació entre el sector i l'administració, és bàsic, i aquí s'ha de posar més en valor, perquè jo crec que sense les organitzacions agràries... I vull posar l'exemple ara -i per acabar, els crèdits ICF, que inicialment l'anterior Govern ja va iniciar i aquest Govern no es continuï apostant per ells. Nosaltres érem una mica de reacció al tema de finançament a través de l'ICF, perquè nosaltres els demanàvem a través de les entitats bancàries privades, però a nosaltres ens va sorprendre molt l'ICF com va funcionar, però no ho vam acabar desbloquejant fins que no vam fer un cop de puny damunt de la taula i vam dir: "Escolta, per què es retarden tant los expedients?" "Home, perquè hi ha segons quines organitzacions o quines administracions que ens presenten els expedients que no els presenten bé i ens falta documentació". Doncs, senyors, tireu endavant aquests expedients, enterreu-los davall del munt i tireu endavant los expedients que estan ben presentats. I òbviament, los expedients ben

presentats que presentaven les organitzacions, en aquest cas agràries, representatives i la Federació de Cooperatives, eren els expedients que van tirar endavant i per això va tindre èxit aquest... Bé, puc posar un exemple, com puc posar mil exemples de qualsevol tràmit administratiu que s'està fent. Si un tràmit administratiu se fa bé l'agilitat també administrativa per part de l'administració també funciona.

I també, evidentment, el que demanem és que hi hagi més productivitat administrativa.

I aquí ho deixo, a modo de reflexió.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Massot. Moltes gràcies, senyor Vidal. Moltíssimes gràcies per haver vingut aquí avui i haver assistit avui a la comissió, les seves aportacions, les seves reflexions, que totes siguin per beneficis del sector, perquè puguem tirar endavant, solucionéssim d'una vegada aquest tema burocràtic i poguéssim tirar endavant. Acabam? (*Veus de fons.*) No, però és que ja ho he donat per fet, perquè ja vam quedar així. El que s'acorda una vegada no es torna a acordar. No cal discutir sobre això, que és un tema resolt.

Per tant, param la comissió un moment i a partir d'aquí farem lo canvi.

Moltíssimes gràcies.

El president

Senyors diputats, vaguen prenent seient, sinó no no acabam avui.

Passam al punt tercer...

Sol·licitud de compareixença d'una representació d'Alcarràs Bioproductors perquè informi sobre el seu model de gestió de les dejeccions i les expectatives de creixement per a crear un ecosistema de bioeconomia circular

356-00712/15

...Sol·licitud de compareixença d'una representació d'Alcarràs Bioproductors davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació perquè informi sobre el seu model de gestió de les dejeccions i les expectatives de creixement per a crear un ecosistema de bioeconomia circular.

A partir d'aquí haurem de fer la sol·licitud. Han parlat los portaveus i, per tant, donem per aprovada per assentiment la sol·licitud i, per tant, començaríem ja la compareixença.

**Compareixença d'una representació d'Alcarràs Bioproductors
perquè informi sobre el seu model de gestió de les dejeccions i
les expectatives de creixement per a crear un ecosistema de
bioeconomia circular**

357-***

Donem la benvinguda al senyor Jordi Jové Aresté, president d'Alcarràs Bioproductors; al senyor Robert Ibars Ormo, vocal d'Acarràs Bioproductors, i al senyor Miquel Serrano Godia, vicepresident també. Tenen un torn de vint minuts. Donar la benvinguda, lògicament... (*Veus de fons.*) Sí, Miquel Serra Godia -ho he dit malament. Donar la benvinguda i donar la paraula per un total de vint minuts, d'acord? S'ho reparteixen com vulguin, i a partir d'aquí tenen la paraula.

Jordi Jové Areste (president d'Alcarràs Bioproductors)

Bona tarda a tots. Gràcies per donar-nos el plaer de poder explicar el nostre projecte. Ho farem una mica els tres, perquè així compartim una mica les vivències de cada un. Per tant, començarà el Robert.

Qualsevol cosa anem fent entre els tres.

Robert Ibars Ormo (vocal d'Acarràs Bioproductors)

Bona tarda a tothom. Bé, davant de la problemàtica que teníem a Alcarràs, degut al cens de bestiar que tenim, d'unes 250.000 places de porcs d'engreix, equivalents a 250 metres cúbics de purins; unes 55.000 truges, equivalents a 280.000 metres cúbics de purins, i uns 70.000 vedells d'engreix, unes 280.000 tones de fems, davant d'aquesta problemàtica que teníem, ja fa uns quinze o vint anys que vam comprar

una finca de divuit hectàrees veient ja una mica la problemàtica que podríem tindre. I ja fa quatre o cinc anys que ja vam veure que la problemàtica ja era important i és ja quan ens ajuntem tant l'ARB, l'Associació del boví, com l'ADS, que és l'Associació del porcí, les dues majors associacions d'Alcarràs, i és quan junts creem Alcarràs Bioproductors, que més o menys està format per unes cent cinquanta famílies de ramaders. I és llavors quan comencem a la finca aquesta que havíem comprat ja a construir les plantes de compostatge i de biogàs que avui en dia tenim. Una bàsicament per tractar els fems del boví i una mica el porcí, i la planta del biogàs per tractar tot el que són les dejeccions de porcí.

Miquel Serrano Godia (vicepresident d'Alcarràs Bioproductors)

Sí, gràcies Robert. Una mica com explicava el meu company, doncs, venim d'on venim. Som una associació de ramaders i aquí crec que és on hem de donar valor a tota aquesta feina que hem fet.

Som un projecte, que som un referent europeu i en aquest cas és una satisfacció que hàgim set capaços de fer des de la ramaderia d'un poble com Alcarràs, que és un dels seus motors econòmics.

Nosaltres després de fer tota aquesta feinada, que ara sembla molt fàcil, però com ha explicat el Robert, doncs, venim de fa més de quinze anys d'haver fet això, amb aquesta idea de poder donar una solució a les nostres explotacions, el que fem ara és consolidar una planta de compostatge en aquesta finca que vam comprar, perquè veiem que era la part d'inversió en un projecte més viable per trobar-hi una possible sortida. Nosaltres no som multinacionals ni fons d'inversió, som ramaders que busquem invertir en capital propi per poder desenvolupar una solució i donar continuïtat a les nostres granges, i aquesta és la clau de volta.

Comencem amb un projecte que podem assumir, una planta de compostatge que se'n va al voltant d'un milió i mig d'euros, amb una possible ampliació que avui dia d'avui ja és efectiva, cap a les 56.000 tones de fems i fracció sòlida de purins. Passem a tindre un canvi de paradigma. Passem a tindre un problema damunt de la taula o una possible oportunitat.

En principi, nosaltres amb aquest problema el que anàvem a buscar és una solució i ens trobem que, sense voler-ho, o tenint al cap aquesta idea que teníem, ens

trobem que passem a construir un biopolígon i passem a tindre damunt de la taula una possible possibilitat d'una oportunitat nova dintre del nostre sector. Fem una transformació i una revalorització dels fems dels purins amb biofertilitzants d'alta qualitat. Hem passat a pagar per gestionar les nostres dejeccions a tenir una possibilitat de tindre una retribució econòmica per la venda d'aquest compost que a dia d'avui està validat per l'agricultura ecològica.

Passem a tindre al cap per poder desenvolupar això la possibilitat de garantir possibles inversions futures i aquí és on nosaltres decidim fer un pla especial dintre d'aquesta finca. No fem, per exemple, el redactat d'un projecte concret dins d'una finca rústica, sinó que el que fem és un pla especial on redactem tota la dimensió de la finca amb les seves possibilitats d'invertir en noves plantes vinculades sempre en aquest sentit de poder fer tractaments dels residus orgànics del nostre territori.

Posem en marxa aquesta planta de compostatge, que a dia d'avui ja és una realitat molt consolidada, i passem a desenvolupar en aquest pla especial del territori un projecte de planta de biogàs. Amb la planta de compostatge teníem una part solucionada molt gran de l'àmbit del compost, dels fems dels vedells, però la fracció sòlida dels purins és una fracció petita quant a dimensions del que es fa a les granges de porcs i no teníem ben solventada aquesta possibilitat.

Ara amb la planta de biogàs sí que passem a tindre una possibilitat de solucionar més els porcs que els vedells. Com que és una associació, la ramaderia del nostre poble engloba les dues entitats més potents, que és el boví i el porcí, doncs, aquí passem a tindre una planta de biogàs actualment legalitzada de 63.000 metres cúbics de purins i 7.000 tones de fems per generar biogàs i que aquest biogàs ens generi un generador de llum.

Nosaltres vam començar aquest projecte -i ho deixo aquí damunt de la taula perquè és una demanda que també us farem-, ens passem a constituir com a comunitat energètica local, perquè aquest generador de llum que funciona amb el gas dels nostres purins passi com ja com a comunitat energètica local a subministrar llum a les nostres granges, però això és una qüestió de la transposició de la llei europea que l'Estat encara no ha fet i que demanem de fa tants dies que passi de cinc-cents metres a vint quilòmetres, com està a França o a Alemanya, que és el que té

realment sentit en l'àmbit rural. Dintre els municipis, cinc cents metres o dos mil, que és el que actualment hi ha en plaques solars té tot el sentit del món; dintre del municipi aquestes distàncies són raonablement aprofitables, però en l'àmbit rural és impossible. Per això demanàvem aquests vint quilòmetres per poder subministrar llum a les nostres granges amb combustible fet pels nostres purins.

Nosaltres el que fem és obrir unes noves oportunitats, una possibilitat de poder fer una planta d'escalat industrial. Aquest pla especial el que et dona possibilitats és de desenvolupar projectes, en aquest cas tots vinculats a poder fer empreses que estiguin de manera obligatòria amb la possibilitat de generar sinergies entre nosaltres. Allà no hi pot anar a una fàbrica de cadires, sinó que si hi va una fàbrica de fusta carbonitzada per impregnar-se de purins i fer adobs d'altíssima qualitat, doncs, aquest és el lloc, o una fàbrica de larves, que els seus aliments són els digestats dels purins per poder fer olis per la cosmètica o combustibles, o aminoàcids per l'adob agrari, és el que nosaltres anem a buscar.

Nosaltres també el que anem amb aquest projecte, segon projecte d'un segon digestor que estem en tràmits, i aquesta també és una altra de les demandes que us farà després el meu company Jordi, els tràmits burocràtics per poder desenvolupar aquest segon digestor i passar a generar biometà per injectar xarxa, amb la dificultat afegida que tenim la línia del gas a vuit quilòmetres i les complicitats que això suposa.

La nostra voluntat és que aquest polígon, aquest biopolígon tingui totes les sinergies i tingui tot el sentit del món en ser una real foto del que és l'economia circular. Nosaltres, els nostres fems els generem compost, els venem per l'agricultura ecològica, dels nostres purins generem biometà que alimenten un generador de llum i aquest generador de llum alimenta unes bombes que l'aigua desnitrificada pot ser injectada -i a més en temps de sequera- els camps del voltant dels cultius, que està tot en regs localitzats. La sinergia de tot això és exponencial.

De fet, informar-vos que el nostre projecte Alcarràs Bioproductors ha set nomenat com a un dels projectes europeus que s'utilitzarà per explicar l'economia circular a la resta de països d'Europa, i això és evident, això ens ho van comunicar la setmana passada.

Jo crec que ara el Jordi us pot explicar ben bé quina és la nostra voluntat i cap on anem amb tot això i les nostres demandes quines serien.

Jordi Jové Aresté (president d'Alcarràs Bioproductors)

Miquel, si pots passar una mica les diapositives, així les anem... *(Veus de fons.)*

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Fem un resum ràpid del que hem anat dient, que “una imagen vale más que mil palabras”, i si les pot anar passant, Miquel. Si ens podeu donar suport, si us plau.

“Vale más una imagen que mil palabras”, tots, la majoria de vosaltres l'heu vist... A la segona diapositiva. *(Pausa.)*

(Es procedeix a la projecció d'un vídeo.)

Bé, fent una mica el resum del que deia en Robert, venim d'Alcarràs, del municipi del Segrià. Som el segon municipi amb més densitat ramadera de tota Europa. Teníem dues possibilitats: una, quin dia passa any empeny i les explotacions van aguantant, o teníem l'altra alternativa, que és agafar el toro pels “cuernos”, comprar una finca, com deia el company Robert, de divuit hectàrees i començar a tractar les dejeccions que produeixen els nostres animals Vam creure que èticament i professionalment era molt més justa aquesta segona i fa deu o dotze anys vam començar a fer-ho

Ha set una tasca molt difícil. Agafant una mica el guant comentaven els companys del JARC anteriorment, plantejar aquest projecte, tramitar-lo, executar-lo i portar-lo al dia a dia és super, super, super difícil. Molts dies intentem llançar la tovallola, però nosaltres mateixos ens retroalimentem. Essent un projecte que no té cap oposició de ningú, que tots, la majoria de valtros heu vingut a visitar-nos i el coneixeu, el dia a dia continua sent difícil, però que sapigueu que des de Lleida som perseverants, som una mica cabeçuts i ens agrada molt el que fem, disfrutem i penso que us ho hem de venir a explicar, i us invitem a tots a que pugueu vindre, veure-ho i palpar-ho, perquè realment penso que és un projecte des de baix que està anant cap a dalt, s'estan intentant fer les coses el millor possible i necessitem involucrar-nos per saber el que fem, el que deixem de fer i el que podem millorar una mica entre tots.

A la imatge esteu veient el que és la finca de les divuit hectàrees urbanitzada amb un pla especial, complint la normativa que a dia d'avui ens diu. Fer un pla especial, a dia d'avui, estem parlant de dos o tres anys tranquil·lament, només per fer el primer projecte. Si pots passar a la següent, Miquel.

Aquesta va ser la primera planta que vam inaugurar el 2021. Són 25.000 tones únicament de dejeccions ramaders dels nostres ramaders. El model la vam projectar els ramaders, la vam executar els ramaders i la gestionem els ramaders. El model funciona, la vam ampliar de 27.000 a 35.000 i de 35.000 a 56.000, perquè tots els nostres associats estan tranquils, les seues dejeccions van a un gestor de residus que ells mateixos en formen part i transformem un producte que era un residu, i que a naltros no ens agrada dir-ho, a la seua explotació, amb un biofertilitzant que el tenim registrat al ministeri espanyol i a la Comunitat Europea, el qual podem exportar a Espanya, a Europa i fins i tot a l'Àfrica, quan fins ara únicament teníem un residu a casa nostra que ningú volia. Per a mi això és un orgull, per mi i pels meus companys, avui venim a explicar-vos una mica el que fem.

Pots passar a la següent, si us plau? Vaig ràpid, eh? Perdoneu.

A dia d'avui aquesta imatge és la que tenim, el pla especial ja està consolidat al seu dia. La planta de compostatge, que és el que es veu al fons de la imatge, són 56.000 tones únicament de fems de boví i fracció sòlida de porcí. A la planta de compostatge majoritàriament entra la fracció sòlida i teníem un problema amb el líquid, perquè sabeu que tenim molts porcs i molt purins, i continuem amb el mateix: hem fet una inversió inicial de dos milions d'euros amb la planta de compostatge i amb la planta de biogàs, justament quan acabem tot el projecte, seran deu milions d'euros. Tots els fons que estem aportant són dels nostres associats, són fons propis, juntament amb alguna ajuda que hem optat i ara hem acabat fent. Pensem que és la manera de tractar les dejeccions realment com toca, transformant-les d'un residu a un biofertilitzant o en la planta de biogàs amb energies renovables.

Passa, sisplau, Miquel.

Una mica l'esquema d'una planta de biogàs. Nosaltres defensem el nostre model, que és un model integrat al territori, on els ramaders, els agricultors i la ciutadania formen part i no hi ha oposició. Una mica el que veiem és entrar les dejeccions

ramaderes, posar-les a dins de la planta de biogàs, obtindre'n aquest biogàs que transformem en energia elèctrica o en energia tèrmica, que és l'energia que utilitzem a les nostres explotacions i a les nostres cases -va una mica amb el tema de les comunitats energètiques locals que ara comentarem-, i un pas més és transformar aquest biogàs en biometà, que és l'equivalent al gas natural i amb el tema dels certificats i les garanties d'origen, que a dia d'avui ens permeten la viabilitat a tres, a cinc o a deu anys del nostre projecte perquè, com bé deia, hem jugat amb molt patrimoni de casa nostra per sustentar les granges, però també ens fa molta, molta, molta por que la bombolla que hi ha ara de les plantes de biogàs, gent que ha treballat des de fa molts anys enrere i està apostant el seu patrimoni, puguin fer-la explotar, i nosaltres no només perdem la planta, sinó que perdem el patrimoni de casa nostra. Per això demanem que hi hagi cura entre els models grans, els models especuladors, els models dels lobbies, i qui realment està en un territori i no té oposició de ningú, involucra els pagesos, involucra els ramaders i busqui revaloritzar tots aquells productes agroalimentaris que tenim per la zona. Pots canviar, Miquel?

Una planta de biogàs i de biometà el que ens permet és transformar el biogàs en biometà i poder equiparar-lo al gas natural. Tenim la xarxa de gas a vuit quilòmetres, ja hem iniciat els tràmits per poder-la legalitzar i això ens ofereix comercialitzar certificats d'origen, certificats de descarbonització i un gas verd. Podem tenir una pròpia gasinera i el que ens fa especial il·lusió és migrar el combustible fòssil del dièsel, que és la major maquinària que tenim a l'agricultura i la ramaderia, a hibridar-la amb aquest biogàs, biometà que nosaltres generem.

Aprofitant una mica la tramitació que estàvem fent del nostre projecte, com veuen, ja vam fer el pla especial de tota la finca, el que veiem és que és una oportunitat de negoci, és una oportunitat de futur i és una oportunitat de consolidar talent al territori. Suposo que tots heu sentit a parlar dels biopolígons, aquí us venim a presentar el primer biopolígon. Tenim una planta de compostatge, tenim una planta de biogàs, tenim una planta de proteïna alternativa que volem instal·lar.

Al final el que heu d'entendre és que és un petit ecosistema on aquí dins les empreses col·laboren i sorgeixen sinergies entre unes i altres. Com bé deia en Miquel, aquí dins no podem instal·lar una fàbrica de cadires, sí que té tot el sentit del

món tot el tema amb les energies renovables, en revaloritzar les dejeccions ramaderes i buscar aquelles sinergies que existixen al territori per revaloritzar tots aquells residus que tenim i tots en sortim guanyant.

Al final, els propis ramaders el que estem fent és gestionar aquesta parcel·la com un polígon, poder llogar petites parcel·les d'aquestes perquè empreses que realment tenen un problema i que no saben on instal·lar-se, puguen vindre a casa nostra, utilitzar aquestes biofertilitzants, utilitzar aquestes energies alternatives que fem per revaloritzar les nostres dejeccions o qualsevol altre producte que puguem tindre per la zona. Per tant, és una oportunitat.

Cap on anem? Consolidació d'Alcarràs Bioproductors com a projecte pioner. Tenim la planta de compostatge, tenim una planta de biogàs, comercialitzem biofertilitzants, que és el que us comentava, hem transformat un fem o uns purins que el considerem residu, i que nosaltres no ho crèiem, en un biofertilitzant; comencem a comercialitzar el biogàs, la llum i anem cap al biometà, i començarem a vendre els certificats verds i les garanties d'origen a empreses que s'han de descarbonitzar, que necessiten aquest tipus de certificats per fer-ho.

Una de les nostres principals il·lusions és crear una comunitat energètica local on els ramaders que generen energies de les seues pròpies dejeccions les puguen consumir a les seues pròpies explotacions per ser més verds, per ser més sostenibles i per ser més competitius. I això sí que és una de les reivindicacions que fem a dia d'avui, les plantes que estan a terra tenen una distància màxima de cinc-cents metres i les que estan a les teulades de dos quilòmetres. Entenem que a l'Àrea Metropolitana de Barcelona aquestes distàncies poden ser significatives, però al món rural és que verdaderament fan riure. De cent vuitanta-nou granges que tenim dues -dues- que poden fer autoconsum. Per tant, tenim la instal·lació, hem pagat la connexió i us demanem entre tots, perquè és una cosa política, que poguéssim equiparar-nos a qualsevol país europeu. No res més, no demanem més de l'altre món.

A dia d'avui tenim sis projectes: tenim el compostatge, tenim el biogàs, tenim una empresa que vol fer biochar#, que és carbó vegetal; tenim una futura granja de

larves, que vol fer proteïna alternativa; tenim un preescalat industrial i tenim un emmagatzematge d'essència d'oliva que volem transformar en altres productes.

Demanem la implicació per part de la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Lleida, l'ajuntament, per crear i consolidar el Biohub i tot el tema dels biopolígons.

Perquè us en feu una mica la idea, bé, us dèiem que un dia vam agafar una finca de divuit hectàrees, de les quals quatre estava a l'Aragó i no les vam poder aprofitar. Majoritàriament, amb els sis projectes que hem dit les tenim consolidades i les tenim llogades. Per tant, hem hagut d'anar a veure els veïns de les finques adjacents per començar a ampliar el pla especial, una tasca que, com bé deia, és molt llarga, burocràtica i farragosa que hem de començar a dia d'avui.

Essent ramaders, venint de Lleida i sense poques ajudes, hem aconseguit fer això. Ara ens n'anirem de les catorze a les setze que hem llogat dels veïns. Estem parlant d'un total de trenta-quatre hectàrees que naltros mateixos podem gestionar. Si junts ens ajuntessen i poguéssim creure en el tema dels biopolígons i ens donéssiu aquest suport que necessitem, una cosa molt fàcil que està al document, a continuació amb l'annex que hem fet, catalogar els biopolígons com a projectes estratègics. Heu fet el tema de les plantes de biogàs com a un projecte estratègic, però dins del biopolígon, perquè ens entenguéssiu alguna cosa, un dels sis projectes podria ser projecte estratègic, la resta no. Per tant, entenem que qui ha de ser catalogat com a projecte estratègic és el biopolígon i no individualment cada un dels projectes, perquè amb una sola cata... -ara no em sortirà, perdó- ajudaríem a tots els projectes que surten.

Miquel, l'última. I a dia d'avui una mica la planta. És un vídeo, si pots prémer el *play* com abans. Va, ara. Una mica perquè veieu com ens trobem al moment. Ja queda desactualitzat, però...

Robert Ibars Ormo (vocal d'Acarràs Bioproductors)

Ja sé que estem fora de temps, però a mi m'agradaria fer una puntualització que el Govern sí que té dintre del seu pla de govern tres biopolígons a Catalunya, del qual el primer, com ha dit el Jordi, el primer és el d'Alcarràs, sense saber-ho. Perquè, perquè ho entenguem tots, nosaltres ara tenim una planta de biochar# que recollirà la fusta de reconversió varietal del territori, per tant agafa residus que abans es

cremaven al territori, la trituren, la carbonitzen i l'ameren amb purins per donar-li el màxim de nutrients possibles. Això és bioeconomia.

Tenim una planta de larves, les quals s'alimentaran de la fracció sòlida que surt dels digestats de la planta de biogàs o que es generarà del gas fet pels nostres porcs i vedells. El que faran és comprar la llum a Bioproductors i comprar l'energia també gasística i calorífica per funcionar aquesta planta. Això és economia circular.

Perquè entenem tots que una economia circular, la millor imatge que hi ha a tot Europa és aquesta, perquè totes les empreses que s'estan implantant aquí el que acaba sortint és residu zero, almenys de moment, i s'autoalimenten i reautoalimenten entre elles les seves necessitats, i això és molt important. Jo crec que això és la major vàlua que té aquest projecte del qual demanem això. Nosaltres estem en una fase de tramitació, que ho tocàveu en l'anterior acte que heu fet, del tema burocràtic. Ara ens diuen que tardarem un any a acabar de tindre tota la tramitació d'una part del nostre biopolígon, del que desenvolupem nosaltres, sense comptar aquestes noves empreses que es volen instal·lar aquí, que també correm el risc que es cansin quan alts tempos administratius per poder gestionar. Això és el que hem de solucionar.

El Govern, a dia d'avui, té consolidats els projectes estratègics, les plantes de biogàs, però pensem que els biopolígons que ja té dintre el seu pla el Govern que siguin considerats estratègics per poder agilitzar, que això ja ho diu el mateix Govern, a la meitat dels seus tràmits, això és una de les causes que ajudarien que es consolidessin tots aquests projectes.

I no oblidem que això és vetllar pel futur del sector primari, perquè al sector primari s'obre una nova porta per tindre d'altres recursos i consolidar la renovació generacional, perquè el nostre jovent no es quedarà a les nostres empreses si no són rendibles. I hem d'anar a buscar la rendibilitat amb tot això.

Gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, senyor Ibars. Ara és el torn del Grup Parlamentari que va demanar la compareixença. Per tant, tindrà el torn, per tres minuts, el senyor Ezquerria, per tres minuts.

Manel Ezquerria Tomàs

Bona tarda. Gràcies, president. Tres minuts? Com que fem? Tres? Bé.

Moltes gràcies a vosaltres, el Jordi, el Robert, Miquel. Som del mateix municipi. Per a mi avui és un orgull que estigueu aquí presents i poseu a l'agenda política aquest exemple que crec que s'ha d'explicar perquè tots els grups parlamentaris siguin conscients de la importància d'engegar un model com aquest, un model que jo voldria valorar com a un model d'èxit i pioner, i arriscat, perquè vau començar fa dotze o catorze anys comprant la finca, no sabíeu ben bé ni per a què, i amb els anys la vostra inquietud us ha portat a anar avançant i haver arribat fins aquí, no?

Crec que avui, més que com a grup parlamentari, faré una mica com si fos compareixent amb vosaltres també, perquè el que m'agradaria és que entri a l'agenda política i a les reflexions que faci es vegi la importància de l'acció política per avançar, no? I, com a exemple, els primers anys..., aquest projecte es va iniciar el 2018, 2017-2018, amb una alcaldia d'Esquerra Republicana i després vam continuar amb una altra alcaldia d'un altre color polític, ha acabat amb un altre d'un altre color polític i ara actualment hi ha una altre alcalde. I sempre s'ha donat suport amb aquesta iniciativa per part de tots.

A més a més, juntament amb això, la Diputació de Lleida també en cada etapa ha estat al costat, la Generalitat igual, i jo crec que aquests consensos són els que fan país i els que fan avançar.

Dit això, avui fiqueu damunt de la taula una altra problemàtica que us trobeu amb aquest avenç que heu tingut al llarg dels anys, que és el de la continuïtat d'aquesta visió que heu tingut de convertir en biopolígon el pla especial que heu explicat que ja el teniu aprovat, però, segons digueu, a partir de tenir el pla especial encara hi ha una burocràcia que costa salvar-la, no?, per a la implantació de les empreses que s'han interessat en venir al biopolígon.

Entenc que la vostra demanda va encarada en això, no? En buscar aquesta solució tècnica i administrativa d'agilitzar perquè no marxin aquestes empreses, i nosaltres a Alcarràs som conscients que hem vist al llarg dels últims anys com marxen totes les empreses cap a l'Aragó, i jo crec que això no ens ho podem permetre més temps.

Després també una altra inquietud que dieu és el tema de com a comunitat energètica local, els cinc-cents metres intentar passar-los a vint. Això ho consultarem tècnicament. Crec que es va passar de cinc-cents metres a dos, jo crec que aquí és on va haver-hi una errada, perquè tornava a canviar si era difícil, però amb el que heu apuntat, amb l'excepcionalitat que al final és per al vostre consum propi a les vostres explotacions, jo crec que aquí jurídicament no sé si serem a temps de fer una altra modificació o instar a l'administració que sigui competent a que pugui fer una altra modificació. Crec que és de sentit comú el que demaneu i al final és per a vosaltres.

O sigui que poca cosa més. Ho heu explicat molt bé. Ja ho dic, una altra vegada més us vull donar les gràcies i sento un orgull tremend que estigueu aquí explicant aquest projecte i la vitalitat i empenta que tenen les explotacions agràries i ramaderes d'Alcarràs, que és el municipi amb els cens agrari i ramader més gran de Catalunya, i això és un orgull per tots, i ho hem de defensar i continuar tirant endavant amb tot el que calgui perquè aquests projectes sigui un mirall per a tothom.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula, per tres minuts, lo senyor Salvador Vergés.

Salvador Vergés i Tejero

Molt bé, doncs, moltes gràcies, president. Primer de tot, voldria expressar al company diputat gironí, en Jaume Veray, que tingui una prompta i ben ràpida recuperació.

Gràcies als senyors Jové, Ibars i Serra per la seva compareixença. A Junts per Catalunya els felicitem pel projecte. De fet, els vam venir a visitar amb l'alcalde, Gerard Companys, i vostès demostren que, com sol ser habitual en aquest país,

doncs, moltes vegades la iniciativa privada, l'emprenedoria, la gent, doncs, va per davant de l'administració i, de fet, són un exemple a Alcarràs, però són un exemple també les Terres de Lleida amb aquesta innovació, amb aquest sempre voler ser pioners sobretot en l'àmbit de la bioenergia. I van fer també un gran favor quan la planta de Capwatt va...

Perdonin, un segon, em sap greu, em trobo una mica malament. Un segon...

El president

Esperem un moment. *(Pausa.) (Veus de fons.)*

Salvador Vergés i Tejero

He notat com una arítmia. Em sap greu.

La sessió se suspèn a les... i es reprèn a les....

El president

Senyora secretària, si vol vindré a seure, sinó no podem començar.

Reprenem la sessió i, si convé, quan lo diputat se trobi millor ja reprendrem. M'han demanat des del grup parlamentari, la seva portaveu, que reprenguéssim la comissió.

Per tant, reprendríem la comissió amb lo Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. La senyora Bergés tindria la paraula, també per tres minuts.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president, i també a les diputades del PP que facin arribar una prompta recuperació al diputat Jaume Veray, i que el company Salvador Vergés es recuperi ràpid. Bé, ara costa agafar una mica el fil.

En primer lloc, senyors Jordi Jové, Robert Ibars i Miquel Serra, tinc la sort de conèixer el projecte de primera mà, i aquí pel que heu dit potser alguns també, però, sinó, president, i com que ells també s'han ofert, crec que val la pena que els membres de la comissió puguin conèixer aquesta experiència, perquè ells mateixos ho han explicat, és un referent europeu i, per tant, ha de ser... un referent, no, ha de ser prioritari per Catalunya, el fet d'impulsar, continuar impulsant, tot i les dificultats que

han anat explicant i que han sigut capaços de superar, doncs, que entre totes les administracions també ho puguem fer.

Voldria posar en valor un parell de coses: una, la governança, crec que és important en el moment en què estem on hi ha tantes incerteses, tants riscos, tanta geopolítica i tantes coses, els projectes arrelats i els projectes en format de cooperativa i que surten justament de la gent que treballa i viu a la terra segurament tindran una garantia d'èxit més elevada que molts altres, no? En aquest aspecte posar en valor aquest model de governança que també crec que s'hauria d'explicar. Jo comentava amb la companya de poder preparar una proposta de resolució, potser recollint coses que no són... Evidentment, ja parlarem de la tramitació i del projecte estratègic, però després valors que també transmeten el vostre projecte, com és aquest de la governança, com és que es puguin explicar o extrapolar en altres llocs, no?.

I de la mateixa manera que es repliquen models que, des del punt de vista del grup d'Esquerra Republicana, a vegades no són els millors pel territori, doncs, quan n'hi ha alguns que ho poden ser molt intentar que es puguin replicar a la resta del territori i que pugueu servir com a... Que aquest referent, igual que moltes vegades anem a veure projectes que es fan a la resta de països d'Europa, doncs, que pugui venir gent a conèixer el que està passant, no?

El tema de la creació de la comunitat energètica local, me n'alegro molt de les paraules del diputat Ezquerra, perquè això segurament acabarà al Congreso, diputat, i espero que allí el grup del PSOE impulsi aquesta ampliació del radi de dos quilòmetres a vint quilòmetres, perquè és totalment necessari, i sobretot en temes com... i a més a més a l'Estat espanyol també anirà bé a moltes altres ubicacions, on tenen poblacions que amb el tema ramader puguin aprofitar. No pot ser que, per una banda, impulsem les renovables i que després no es pugui fer aquest autoconsum dins d'un radi de les explotacions que ho estan produint.

Per altra banda, el tema del biopolígon, també jo penso que hi ha potser encara desconeixement del que representa. Jo crec que és exemple pràctic del que és l'economia circular. A vegades ho expliquem i ho intentem explicar en moltes paraules i aquí vosaltres en un quart d'hora ho heu explicat perfectament i

considerem que el Govern ho ha de marcar com una prioritat, com un projecte estratègic. Nosaltres des del Parlament i a la comissió així ho podrem fer en la fórmula que puguem, però, evidentment com a projecte estratègic, i més en economia circular, etcètera... Bé? D'acord, d'acord. Això, doncs, que posarem en marxa, demanarem que el Govern ho pugui declarar projecte estratègic, perquè al ritme que esteu fent aquestes ampliacions i aquest creixement, i amb les opcions i possibilitats que teniu damunt de la taula, el que no podríem permetre i no podem tenir la responsabilitat política de no haver permès que aquest projecte tiri endavant en la celeritat que li correspon.

I hi havia un altre tema... Bé, com a pregunta -potser no donarà temps, eh?-, però moltes vegades parlem de plantes de biogàs, l'estratègia del biogàs. Llavors, m'agradaria, ni que siguin en dos minuts, si podeu donar-nos la vostra opinió sobre com s'està fent la implantació del biogàs. Que tots som conscients que és necessari i que ja no parlem de residus, sinó que parlem de productes. Bé, quina opinió teniu d'això i quines millores podríem fer?

I felicitar-vos per l'exposició.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari Popular. La senyora Berenguer té la paraula, per tres minuts.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, president. Molt agraïts als compareixents, al senyor Jové, al senyor Ibars i al senyor Serra per aquesta exposició i pel tema cabdal que ens han explicat de la bioeconomia circular i com a impulsors d'aquest concepte dels biopolígons.

Entenem que cal apostar pel desenvolupament i la investigació i aquestes noves formes de gestionar i treure profit de les dejeccions ramaderes i impulsar la sostenibilitat i maximitzar el valor d'aquests recursos, perquè aporta tant un benefici al medi ambient com a la comunitat ramadera, i han explicat això de residu a producte.

Per tant, entenem que també és molt important que els ramaders hi creguin, que amb això voldríem també preguntar-vos com veieu això, aquest tipus de projectes entre el sector ramader, si realment hi creuen, si encara fa falta fer més pedagogia.

Voldríem preguntar-vos també sobre les línies de subvencions que ha obert la Generalitat, si són viables, si tothom s'hi pot acollir, si han rebut algun tipus de finançament i ajuts, si encara la Generalitat hauria d'apostar més per tipus d'ajuts econòmics per fer més extensiu aquest tipus de projectes.

I han parlat de la planta de bioproteïna que voleu instal·lar. Si ens podríeu explicar una mica més aquest punt, això de la granja de larves, aquest projecte.

I quant a l'ampliació dels cinc-cents metres a vint quilòmetres, per quina finalitat, quina seria la finalitat d'aquesta ampliació i com vindria justificada?

I, per últim, dir-vos que des de la nostra formació política ens agradaria que ens obríssiu les portes a Alcarràs per fer-vos la visita.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de VOX. Senyor Villafranca, té la paraula, també per tres minuts.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, president. Agrair aquí la presència del senyor Jové, el senyor Ibars i el senyor Serra i l'explicació que ens han donat. I també felicitar-vos com a emprenedors que sou per aquest gran repte que teniu, malgrat els problemes que sembla que heu posat de manifest.

Sí que és important destacar que s'han afegit cent cinquanta famílies ramaderes i una dada que m'ha sorprès, que no ho sabia, és que Alcarràs és el segon municipi amb més densitat ramadera d'Europa i penso que això podria ser un projecte que té viabilitat, tot i que ja heu dit en algun moment que hauríeu pensat en llençar la tovallola, perquè és un gran repte, però crea bastant incertesa.

I aquí és on vinc a destacar. El projecte ha necessitat els ajuts públics de més de quatre milions d'euros, entre préstecs de l'Institut Català de Finances, els fons

europaus, els Next Generation, projectes Feder els programes del Departament d'Acció Climàtica.

Com heu dit, estem en una fase inicial, que és normal tenir dubtes sobre la viabilitat econòmica, tot i que sembla que es pot assolir, si bé sembla que això serà a llarg termini i és fonamental mantenir aquest suport institucional i suport econòmic.

Entenem, tot i que s'ha manifestat que estem en un negoci de cara al futur que preveu una economia circular, que es tracta d'una oportunitat, però que genera aquesta incertesa, per raons que l'alta inversió inicial, el projecte ha necessitat milions d'euros per construir plantes de compostatge, biogàs i fertilitzants, el risc tecnològic i normatiu, el desenvolupament d'un model innovador en bioeconomia implica incerteses tecnològiques, logístiques, legals i d'acceptació social, i els costos operatius i de personal especialitzat, perquè imagino que aquest projecte a Alcarràs Bioproductors ha rebut subvencions per contractar també enginyers, tècnics i experts en processos biotecnològics.

Aleshores, envers aquest projecte, m'agradaria fer aquestes preguntes. Vosaltres penseu que es pot sostenir econòmicament un model a mitjà i llarg termini sense ajuts directes o amb condicions favorables? I quina previsió teniu de la rendibilitat futura d'aquest projecte, un cop passin aquests períodes de subvencions i ajuts que està clar que es necessiten?

Teniu dades verificables envers la reducció d'emissions o millora de la qualitat del sol que justifiquin els beneficis ambientals anunciats? S'està realitzant algun tipus d'avaluació independent?

I, finalment, l'última pregunta que faríem és heu detectat dificultats logístiques o tècniques en el tractament conjunt de purins i restes de vegetals? I quin límit té la capacitat actual de les plantes en relació amb la producció real de les dejeccions ramaderes?

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. El senyor Andrés García, té la paraula, per tres minuts.

Andrés García Berrio

Bona tarda. En primer lloc, agrair molt la seva compareixença, l'exposició que han fet i la bona explicació per entendre el projecte al senyor Jové, Ibarr i Serra. Pensem que és un projecte en el que es planteja d'una manera molt clara el concepte d'economia circular perquè s'entengui, a més, molt vinculat al territori, a la localitat, i pensem que és molt important, molt interessant i que, d'alguna manera, ha de servir com a exemple de cap on s'ha d'anar a nivell de gestió de residus que es generen, també vinculada en aquest cas amb la ramaderia.

Estem molt d'acord en la necessitat de tractament dels purins per evitar la contaminació dels nitrats a les aigües subterrànies i les plantes de tractament de biogàs són una alternativa que ajuda a resoldre un problema ecològic i a valoritzar un subproducte de l'activitat ramadera que, a més, porta cap a generar una energia renovable.

Entenem també que el plantejament de creixement cap a un biopolígon és també un molt bon exemple. També creiem que el Govern ha de considerar, efectivament, la consideració com a projecte estratègic en un moment en què, a més, s'està tractant, efectivament, de donar suport a projectes com aquests. En aquest sentit pensem que és clau.

I també pensem que cal estudiar les propostes que feu en el sentit, per exemple, de la comunitat energètica. Efectivament, té tot el sentit el plantejament d'ampliar el radi d'acció i s'hauria de veure com fer-ho perquè l'objectiu sigui el que esteu plantejant, que al final és un territori que té una comunitat, una font d'energia que es pot abastir per si mateix. Llavors, estudiarem totes les propostes i mirarem de quina manera aquesta comissió en el futur pot donar resposta, i també impulsar l'acció del Govern en aquest sentit.

Sí que volia comentar com heu plantejat que, efectivament, és un cas pioner i que s'està seguint molt a nivell europeu, també veure com en quins altres models o referents us heu pogut inspirar a l'hora d'aquest projecte, i també quines polítiques públiques coneixeu o que heu pogut conèixer en altres països estan fomentant clarament aquesta gestió circular i també cap a la gestió i la generació de

biofertilitzants i també d'energia renovable la gestió de residus en aquest sentit. Aquesta seria la principal pregunta.

Moltes gràcies i, bé, enhorabona pel camí recorregut.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Mixt. La senyora Soberana tindria la paraula, per tres minuts.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, president. Gràcies al senyor Serra, al senyor Jové i al senyor Ibars per l'explicació que ens han fet. Per mi era una part molt desconeguda. Sabia que hi havia un projecte a Alcarràs, però no des d'aquesta amplitud ja i que estès tan extens.

El model de gestió i les expectatives de creixement d'aquesta economia biocircular, doncs, poden ser bones. El fet que ja hi hagi cent cinquanta famílies ramaderes adherides deu voler dir que el projecte els atrau.

I jo tinc un parell de preguntes per fer-los. Es preveu que Alcarràs a la llarga sigui energèticament autònom, a nivell de municipi, eh?, si el polígon aquest arribés a créixer el suficient?

Després, a Juneda es va fer una cosa similar. No sé fins a quin punt és la semblança, si és que hi és, eh? El projecte de Tracjusa que tantes queixes ha generat a les Garrigues. També és una planta de biogàs on es gestionen cent mil tones de purins i cinquanta mil tones de material orgànic i del gas produït també en fan biometà i que serà injectat a la xarxa, etcètera, similar al que fan vostès. Però allà hi ha una queixa. La queixa és les olors que desprèn i el que pot contaminar l'ambient. És el mateix cas que vostès o vostès ja tenen unes altres previsions?

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ja hem acabat lo torn dels grups parlamentaris. Ara tindrien un torn de deu minuts. Serem una mica amables, però...

Jordi Jové Areste (president d'Alcarràs Bioproductors)

He pres nota de totes les preguntes que m'heu anat fent i és impossible en deu minuts explicar-les tècnicament, tal com toquen i tal com es mereixen.

Llavors, amb el que ha anat oferint, sobretot Montse, Manel, brindem les nostres instal·lacions perquè pugueu vindre a casa nostra, ho veieu, ho palpeu, ho toqueu, mos poguéssim tancar, ho poguéssim debatre tranquil·lament sense aquests deu minuts, perquè és impossible. Llavors, us demanem, sisplau, que poseu un dia, que proposeu una data i nosaltres estarem encantats de rebre-us, explicar-vos, contestar-vos totes les preguntes i que ho podreu veure, palpar i tocar, que realment no mossega, no fa mala olor, no hi ha cap tipus de problema. Convivim sense cap tipus d'oposició a dia d'avui -i toco fusta-, i des del 2018 que tenim activitat. Per tant, em sembla que ens hem guanyat aquesta confiança.

Jo no opino dels altres projectes, prou feina tenim pel nostre. L'únic que puc dir de casa nostra és que des del 2018 fins al 2025 no hi ha cap tipus de queixa. Els veïns estan al costat del projecte, l'ajuntament està al costat del projecte, el consell comarcal està al costat del projecte, la Diputació de Lleida està al costat del projecte i la Generalitat de Catalunya està al costat del projecte. Per tant, alguna cosa, devem fer bé. i tots els ramaders..., o sigui vam començar amb un número i cada any anem incrementant aquest número de socis, senyal que alguna cosa estem fent bé, se senten recolzats i oferim un paraigües perquè que es puguin sentir recolzats amb el tema de les dejeccions.

Teniu tres documents -després intentem contestar una mica. Un és la presentació que han vist, aquest no entra en detall. El segon, que està més petit i sense logo, explica tot el que hem fet fins a dia d'avui, i sí que m'agradaria que us ho llegíssi i prengueu atenció, perquè aquí sí que des de l'ajuntament, des de la Diputació, des del G10, tot el que s'està fent des de Lleida, per dir què és el que s'està fent a Lleida, què és la bioeconomia i com s'està treballant, perquè a vegades no cal que inventem, sinó que hi ha altres que ja han inventat. Us demano que quan tingueu un moment us el llegiu amb tranquil·litat i si puguem acordar aquest dia de la visita, l'expliquem i el debatem i en parlem.

I l'altre, les cinc reivindicacions que fem, que són molt senzilles i sí que mos agradaria poder explicar amb temps, perquè aquestes sí que són importantíssimes

per nosaltres, i després si sobre temps anem contestant una mica les preguntes i m'ajudeu entre tots.

La primera, que ja l'he comentat, és des del Govern s'ha potenciat la distinció de catalogar com a projecte estratègic les plantes de biogàs. Ho trobem molt interessant i ho trobem pràctic, però naltros a la nostra realitat i als diferents biopolígons que hi ha al territori, diguem, que s'ampliï als biopolígons, perquè, com bé deia, no discriminem, si tenim sis o set projectes, que només n'hi hagi un que pugui tenir aquestes avantatges. Projecte estratègic, diguéssim, # molt bonic, al final estem reduint el cinquanta per cent algun dels tràmits dins d'allà, exposició pública i alguna cosa aquesta. Tampoc penseu que d'un dia per l'altre tindrem l'aprovació. Per tant, la primera reivindicació que fem és almenys, dins el mal, que els biopolígons siguin catalogats com a projecte estratègic.

La segona que per mi és més important encara que la primera, penseu que quan naltros presentem qualsevol tipus d'aquest projecte, és igual la planta de biogàs, la planta de compostatge, la planta de biochar, la planta de proteïna alternativa, tot, tot, tot ha d'anar a petar l'arquitecte municipal, que cada vegada que ens veu ens té mania, perquè li presentem una cosa que ni té els recursos, ni té la formació, ni té la gent que el pugui recolzar. Per tant, demanem que des d'una estratègia de país es pugui posar un, dos o tres arquitectes, que ja direu valtres per tot el país el que pot representar, i que tot aquest tipus de projectes, les plantes de biogàs, les plantes de compostatge, les rebin persones que sàpiguin, que parlin el mateix idioma. Que no els hi posem les responsabilitats els arquitectes municipals, és igual Alcarràs, que Batea, que qualsevol altre poble, perquè al final els hi fa por, i el que fan amb l'expedient és que el tornen a posar al davall perquè no tenen ganes de treure'l.

I això..., nosaltres al final en tenim moltes ganes, però qui firma i diu que allò tira endavant és l'arquitecte municipal. Per tant, demanem que es creï una comissió, que es creï algun tipus de departament que es pugui ocupar dels biopolígons, dels projectes de la bioeconomia i que sigui fàcil de tramitar i que poguéssim parlar el mateix idioma.

El tercer és el d'ampliar el radi d'acció de les comunitats energètiques locals. Les plantes que estan a terra, com és la planta de biogàs, la distància que tenen per

poder fer l'autoconsum d'aquesta energia són cinc-cents metres. Les plantes que estan a les teulades aquestes sí que són dos quilòmetres. Per què? Perquè les teulades majoritàriament són més petites i hi ha més capacitat d'arribar. El que demanem és poder fer autoconsum a casa nostra, a les nostres explotacions, a la ciutadania, als llocs municipals. Què hi ha més bonic que els hi puguem dir als nens del col·legi que l'electricitat que porta aquella llum l'han fet amb els porcs del municipi tractant les dejeccions ramaderes? Em sembla que és una cosa d'orgull i una cosa de satisfacció que hem de fer entre tots, i és una cosa ben senzilla.

Facilitar la col·lecció de les plantes a les xarxes existents. Per molt que fem plantes al territori, si aquestes plantes no poden endollar-se a les línies que ja tenim existents, no cal que en creem tantes de noves, sinó a les ja existents, i a les xarxes de gas, o fer tubs virtuals. Al final, no sé si a la demarcació de Lleida, no sé si hi ha una animalada de dues-centes plantes de biogàs, de quantes n'hi ha projectades. És impossible que fem tubs per a totes les dues-centes plantes. Anem a fer tubs virtuals, que al final és un punt comú que totes les plantes van a abocar allí.

El 2025 hi ha tecnologia per poder solventar tot aquest tipus de problemes. Us demano que us poseu les piles entre tots, que sapiguem què són les plantes de biogàs, què són les plantes de compostatge, què són els biopolígons, i entre tots puguéssim parlar el mateix idioma i avançant.

Que hem fet molta feina fins al moment, portem treballant amb molts governs i majoritàriament tots s'han implicat moltíssim, i us ho agraïm, però també us hem de transmetre una mica del dia a dia, que per moltes implicacions i per moltes coses que intentem resoldre, el dia a dia ens guanya i ens resolem tres i ens apareixen cinc de noves.

Desenvolupar una instal·lació d'accés obert dins dels biopolígons d'Alcarràs. Nosaltres no hem inventat res, hem anat a diferents països de la Unió Europea a veure projectes similars al nostre. El dia que vingueu us podrem ensenyar a Amsterdam, a Delft, hem anat a Irlanda i hem anat a diferents llocs, majoritàriament amb ajudes del SOC i de la nostra butxaca, per saber una mica què és el que volíem i què és el que no volíem, què és lo que funcionava i què és lo que no funcionava, i al final hem vist que majoritàriament ja existeixen instal·lacions com la nostra

público-privada, on l'administració hi posa fons perquè les universitats i els centres de recerca puguin anar i puguin continuar treballant, i al final empreses que ja estan al territori necessiten saber, m'ho invento, si la casa de Tarradelles a la pizza vol canviar un dels ingredients necessita saber si que funciona al laboratori realment li funcionarà a escala preindustrial. Això és el que demanem, una instal·lació conjunta on diferents empreses puguin vindre a testar qualsevol dels seus productes, i aquí ho enllaçam amb el tema de la proteïna alternativa, no amb la granja de larva, sinó proteïna alternativa a través de lleguminoses o vegetals. Són una mica dues coses diferents.

I per últim, aplicar un instrument per captar empreses de fons d'inversió. Ens estan venint nombroses empreses que es volen instal·lar i hem d'anar explicant una mica què és el que podem fer, què és el que no podem fer, què és el que cobrix el pla especial, quines empreses es poden instal·lar, quines no, i aquí és on demanem una mica, entre tots, tindre unes pautes molt clares del que podem fer, del que no podem fer, del que ens acompanyeu, del que us ajudem a fer, perquè ràpidament, amb quatre idees bàsiques sapiguéssim en què podem anar i en què no podem anar.

Us cedeixo la paraula.

#

No, si em sembla que en aquest Jordi explicant això ha contestat algunes de les preguntes, com la dels Comuns, per exemple, com ens vam inspirar a poder fer això. Amb el tema de les distàncies, en Manel ha dit: "Home, es va canviar de cinc-cents a dos mil, ara serà difícil". L'argument per canviar-ho és senzill, perquè amb dos mil metres dintre l'àmbit rural, dintre la ciutat, encaixes moltíssima gent, però en l'àmbit rural, amb dos mil metres no encaixes a ningú, per una qüestió d'extensions. I els mateixos, ja no nosaltres com a Bioproductors i com aquesta planta, sinó una mateixa cooperativa que instal·la plaques solars, els seus socis, els seus magatzems a les finques, les distàncies han de ser, perquè siguin coherents, vint quilòmetres. És una qüestió... A Alemanya i França estar estipulat així, a l'àmbit rural és una distància i a l'àmbit urbà una altra. Aquest argument crec que és bastant clar.

I en les altres preguntes, les ha contestat pràcticament totes lo Jordi amb la seva exposició. Montse deia com vèiem la implantació de les ajudes al biogàs, Una de les

coses que falta per fer és el que deia el Jordi també, aquesta ajuda a implementar xarxes. Perquè entengueu de l'esforç econòmic que fem, nosaltres tenim previ pagament compromès aquests vuit quilòmetres de xarxa de biogàs per injectar el biogàs. Aquests vuit quilòmetres ens costaran tres milions d'euros, dels quals, quan ho haurem pagat, passarem la propietat a Nedgia i no en tenen prou que ens faran firmar un contracte per pagar més de deu mil euros de manteniment essent propietat # cada any. Això jo crec que políticament ens ho hauríem de fer mirar. Hi ha de les energètiques un abús extrem. I amb la línia d'electricitat és el mateix. Paguem la infraestructura per poder abocar i ho passem en propietat. Això jo crec que és molt seriós, és molt seriós. Pensem que després de passar la canonada paguem manteniment, quan els hi passes la propietat. És extremadament vergonyós per nosaltres.

I que # ajudés a això jo crec que dóna peu. Nosaltres sí que hem rebut ajudes, que ho comentàveu per aquí i que si ho veiem viable. Però és que estes ajudes..., nosaltres no som fons d'inversió -ho hem dit abans-, nosaltres ens descapitalitzem nosaltres per poder fer això. Correm un risc elevadíssim, necessitem aquestes subvencions. I serà viable segurament sense subvencions, ja ho retornarem. No sé com ho retornarem. Nosaltres anem a buscar la viabilitat de les nostres empreses originals, que són les granges.

I no sé si em deixo alguna cosa, però segur que sí. El tema de Tracjusa és molt diferent. Tracjusa el que fa és fer servir un residu com a combustible, i això sí que es genera. Nosaltres tot el que fem allà dalt és del mateix territori i en benefici del mateix territori perquè retorna, d'una manera o d'una altra, en estalvi energètic, en transport, en petjada de carboni... És molt diferent.

De fet, ho ha dit el Jordi i crec que és molt important. Hi ha pocs projectes de biogàs que no tinguen oposició social. Allà no n'hem tingut absolutament cap, perquè hem esset molt clars. I de fet, cada vegada en tindrem menys, perquè donem una imatge del que fem i com ho fem. Venim d'on venim i les oposicions socials és perquè les plantes de compostatge estan anomenades "abocadors de residus". I el nom ja ho diu tot, i això genera molta oposició.

Nosaltres, com que tenim de veïns a nosaltres mateixos i a veïns, el que fem és donar una bona imatge i per això no tenim oposició.

Jo només volia agrair l'oportunitat de poder vindre, de poder, Manel, d'invitar-nos a presentar el nostre projecte. A tots us hem anat coneixent. Ja sé que soc pesat, però busquem un dia per veure-ho.

Tinc totes les preguntes, però no tinc temps de poder-ho contestar. Si esperem fer la convocatòria i, si no, amb els vostres contactes us les podem contestar totes perquè creieu que disfrutem contestant-les, perquè és una cosa que portem treballant des de fa molt temps i no ens agradaria pas que marxésseu cap a casa amb aquests dubtes.

Ens agradaria que aprofundísseu més amb el que està fent la ramaderia del vostre país i us demano, sisplau, de fer l'esforç que trobem aquest dia i poguéssim compartir, veure-ho i treballar-ho.

Gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies. Moltíssimes gràcies per vindre aquí i explicar-nos el que és el vostre projecte.

Entenem que el territori és absolutament necessari. Si volem consolidar la ramaderia necessitem plantes d'este tipus i més avançant cap a l'agricultura ecològica. I, per tant, aclarir també que la compareixença ha sigut per unanimitat, tots els grups ho han vist bé i, bé, podem organitzar una visita, si a tots va bé.

Per tant, agrairvos molt l'explicació, el vostre temps i, sobretot, per il·lustrar una mica la Comissió d'Agricultura amb una cosa que crec que és de futur.

Aturem un minut la compareixença, lo mínim possible.

La sessió se suspèn a les... i es reprèn a les...

El vicepresident

Continuarem amb l'ordre del dia.

Proposta de resolució sobre el suport a les collites del sector de l'olivera a les Terres de l'Ebre

250-00115/15

Passem al punt número 4, Proposta de resolució sobre el suport a les collites del sector de l'olivera a les Terres de l'Ebre.

Per a fer la presentació el Grup de Junts, la senyora Irene Negre. Endavant.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies, vicepresident. Portem aquesta proposta de resolució a debat avui aquí. La vam presentar el novembre del 2024. Som conscients que des d'aquesta data hi han hagut algunes ajudes que ja s'han posat en marxa i s'han cobrat, però, evidentment, aquesta moció va molt més enllà simplement d'una línia d'ajudes.

Nosaltres vam presentar aquesta moció perquè les indicacions eren que hi hauria un seixanta-cinc per cent de reducció a tota la demarcació de Tarragona de la producció de la collita de les oliveres. De fet, aquest 2024 es preveia reduir unes 16.500 tones. Principalment, aquesta davallada de producció ens afectava a les Terres de l'Ebre i al Camp de Tarragona, estàvem parlant d'un seixanta-quatre per cent. També a les Terres de Lleida aquesta reducció era d'un vint per cent. A Girona la davallada es preveia del vint-i-cinc per cent, i a Barcelona una reducció del cinquanta-u per cent.

Val a dir que les pluges ajudaran a que aquestes collites milloren i es vegin incrementades, però hores d'ara la producció de l'oli es veu amb greus amenaces, fruit d'aquest canvi climàtic.

Des de Junts demanem que s'estudiï l'establiment d'aquesta línia d'ajudes, malgrat que ja sabem que des del Govern s'ha fet i que ja s'han inclús fet alguns pagaments, però principalment les apostes que posem en aquesta proposta de resolució és la construcció del canal de reg de l'Aldea a Camarles, un canal que faria un reg de suport, un reg de suport per a quan fora necessari i que les collites poguessin tenir igualment aquesta aigua per sobreviure, si no hi ha pluges.

També defensar públicament l'oli d'oliva català, i no el de Jaén. Demanem que el president Illa defensi l'oli català. És evident que no ha d'anar en detriment de ningú,

però si s'ha de fer una aposta des del Govern de la Generalitat ha de ser per apostar per l'oli català.

A partir d'aquí hem pogut transaccionar alguna esmena amb el Grup Socialista, que després ja m'hi referiré.

(Pausa llarga.)

El vicepresident

D'acord. Ara l'esmenant, el Grup del Partit Socialista i Units per Avançar, el Joaquim Paladella té tres minuts.

Joaquim Paladella Curto

Moltes gràcies, senyor vicepresident. Primer que res, agrair a la diputada, al Grup de Junts, que hagin presentat aquesta proposta de resolució, que és important per a Terres de l'Ebre. Però jo crec que fruit d'esta proposta tinc la possibilitat de fer algunes consideracions, bàsicament tres.

La primera consideració és que el conreu de l'olivera, l'oli, forma part de l'economia, de la cultura, de la gastronomia i no podem deixar-ho perdre. Ni podem ni volem deixar-ho perdre. Per tant, en este sentit, votarem que sí al primer punt i al quart punt.

En acabat, l'altra cosa, l'altra consideració que fiqui en evidència és que després d'anys de sequera el que està claríssim és que lo conreu de l'olivera cada vegada serà més complicat i, per tant, en secà difícilment podrem tindre les explotacions adequadament compensades i, per tant, lo fruit dels pagesos estarà en entredit.

No podem donar suport al punt segon perquè -i li demano a la diputada que el retirés-, perquè lo que és evident és que si demana ajuts que ja s'han fet, el 2023 com el 2024, no té sentit. Per tant, jo crec que aquest punt és sobrer, perquè ja està superat pel temps i pel que ha fet realment lo Govern, que ja ha donat estos ajuts i, per tant, estaríem votant una cosa que ja s'ha implementat.

Jo crec que la importància d'esta proposta de resolució recau en lo canal Aldea-Camarles, no? I voldria fer una mica d'història en lo temps que puc tindre. Lo canal, quan el govern tripartit, esta obra era preferent, se va projectar, se va licitar, se va

començar l'obra i en acabat va vindre lo govern del president Artur Mas i la va retallar, la va parar, quan havia començat; la va parar i la va posar al caixó de les retallades. I des de llavors no s'ha fet.

L'altre defecte que va anar a pique# és que no es va posar al pla de la conca, i al no posar-se al pla de conca difícilment es pot fer aquesta obra abans del 2027, que s'ha de refer lo pla de la conca de la hidrogràfica de l'Ebre. Per tant, nosaltres creiem que és bàsic, essencial i primordial primer que entri a l'obra del pla de conca, que estigui a la planificació de la Generalitat i que pugui acabar sent una realitat. Perquè, com han dit, esta part de territori, estes parts de les explotacions -i té raó la proposta de Grup Parlamentari de Junts-, difícilment estes explotacions tindran viabilitat si no li donem un reg de suport.

I, per tant, garantir lo reg de suport, garantir la vida en aquell territori, a les Terres de l'Ebre, garantir la vida dels pagesos, garantir la vida del conreu de l'olivera, significa, sense cap dubte, que este regadiu s'hauria de tirar endavant.

Per tant, agraïm que s'hagi acceptat l'esmena -així se mos ha comunicat-, creiem que és essencial. Creiem també que hem d'anar tots a una, i creiem també que hem de tornar la justícia al territori, que, lògicament, una obra que havia començat mai s'hauria hagut d'aturar, i ara no estaríem parlant d'aquesta proposta de resolució, i estaríem parlant que els pagesos del territori i el conreu de l'olivera tindria continuïtat, tindria viabilitat i tindria futur, que és el que volem tots en esta comissió.

Moltíssimes gràcies.

El vicepresident

Ara té la paraula, pel Grup d'Esquerra, la senyora Irene Aragonès.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, vicepresident. Bé, nosaltres serem molt breus perquè, bé, compartim el contingut de la proposta de resolució. De fet, la següent proposta de resolució que avui debatrem té la mateixa temàtica. Per tant, defensarem la nostra, pensem que amplia el marc geogràfic a tot Catalunya. El nostre suport inequívoc als productors catalans, d'oli d'oliva i d'oli d'oliva extra verge, al sector oleícola, al català i a les diferents denominacions d'origen protegida, en un context, quan es van presentar

aquestes dues propostes de resolució, en un context d'adversitats climàtiques, de sequera, com la que ha hagut de patir el sector.

Per tant, pensem que el que cal fer és prendre nota dels aprenentatges apresos i, per tant, i en conseqüència, garantir l'aigua necessària en els propers episodis de sequera per al sector primari com a sector essencial.

El vicepresident

Moltes gràcies. Ara tindria la paraula, pel Grup del Partit Popular, Montserrat Berenguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies. A les Terres de l'Ebre, la producció d'oli d'oliva és tant un producte com el reflex d'un sistema productiu que està relacionat a gran part del territori i s'ha adaptat a aquestes transformacions i necessitats que s'han plantejat en aquest context local i comercial.

En aquesta proposta de resolució, en la qual s'alerta que la producció d'oli d'oliva caurà un cinquanta per cent aquest any i que aquesta davallada de producció recaurà sobre les collites del Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre, on pot acabar enfonsant-se fins a prop d'un 65,4 per cent, s'assenyala que les pitjors conseqüències es concentraran a les comarques ebrenques, Baix Ebre i Montsià, i les comarques del Baix Camp. Priorat, Terra Alta, Montsià i Baix Ebre són les que es veuran més afectades. Per tant, en aquestes zones la producció serà d'un màxim del vint per cent.

Des del Partit Popular hi votarem a favor íntegrament. Estem d'acord en la defensa de l'oli d'oliva i la seva promoció arreu del món, així com també establir aquesta línia d'ajuts al sector productiu i pel que fa a la implementació del reg sostenible i d'aquelles finques d'oliveres que han estat afectades pels canvis meteorològics. Els productors catalans hauran de fer front a uns costos de producció més elevats a conseqüència de la poca collita i els pagesos ja han venut l'oli sota preu de cost durant molts anys.

També volem ficar des del Partit Popular damunt de la taula, encara que no han ficat esmenes, però que, a banda d'aquestes condicions adverses meteorològiques,

volíem dir que també ja la plaga d'estornells, que està amenaçant la producció d'oli d'oliva a Catalunya, i amb el canvi climàtic aquests ocells ja no emigren quan arriba el fred, es queden a viure aquí i es mengen les olives. De fet, ja es diu que el Baix Ebre i el Montsià, la zona més afectada per aquesta plaga, els estornells arriben a menjar-se quaranta mil quilos d'olives cada dia.

I votarem a favor d'aquesta proposta de resolució.

El vicepresident

Moltes gràcies. Ara passariem la paraula al portaveu de VOX, Rafael Villafranca.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, president. Envers la proposta de resolució sobre el suport a les collites del sector de l'oli d'oliva de les Terres de l'Ebre, estem d'acord, tal com s'exposa a la proposta de Junts, de la situació crítica del sector de l'oli català, a conseqüència d'una davallada històrica de la producció de l'oliva que s'estima en un cinquanta-nou per cent de la campanya per a la campanya 2023-2024. Aquesta afectació colpeja especialment a les Terres de l'Ebre, on la reducció supera el seixanta-cinc per cent.

Sens dubte, una de les coses principals és la combinació de sequeres persistents i condicions meteorològiques adverses que han perjudicat tant a la floració com al desenvolupament del fruit. Però n'hi ha d'altres, les mesures adoptades, per exemple, pel Govern durant la sequera o les mesures que es van adoptar foren d'esquena a les necessitats del camp. D'això, res de res diu la proposta.

Ens preguntem, necessita el sector mesures efectives? Doncs, clar que les necessita, com per les pèrdues meteorològiques, infraestructures hidràuliques i recolzament dels nostres productors sense caure en el supremacisme.

El que no necessita el sector són postures ideològiques, compromisos buits de contingut ni propostes genèriques que estem patint des de fa dècades en el nostre camp.

No obstant això, des de VOX exigim rigor, planificació i eficàcia en les polítiques agràries.

I, com no pot ser d'una altra manera, votarem a favor de totes les propostes.

El vicepresident

Bé, moltes gràcies. I ara passaria la paraula al portaveu dels Comuns, Andrés García.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, president. En primer lloc, agrair la presentació d'aquesta proposta de resolució.

Catalunya produeix oli d'oliva d'alta qualitat amb un oli d'oliva verge de categoria superior i mereixedor d'una adequada promoció com a element central de la nostra cultura gastronòmica. Però les previsions de collita d'oliva no són bones per la campanya d'enguany, amb una previsió de reducció del cinquanta per cent de la producció, bastant similar a la de 2022-23, el que suposa una important afectació amb un augment important de la proporció de costos fixos, amb el que implica de risc que algunes cooperatives no obrin els molins si l'escassa producció no pogués cobrir els costos de l'activitat. Una dràstica reducció com a resultat del canvi climàtic i que es pot catalogar d'estructural, per ser ja habitual en els últims anys. Cal, per tant, donar respostes i oferir solucions.

En primer lloc, cal una planificació del reg. No es pot continuar agafant aigua del riu com li sembla més oportú a qualsevol dels operadors. Però ens genera dubtes si el canal de l'Aldea-Camarles és l'eina més adequada, ja que caldria veure si aquestes oliveres no són precisament les afectades per l'ampliació del polígon Catalunya Sud. Podríem entrar en l'anàlisi de la sostenibilitat del polígon o la convenença d'arrencar tantes oliveres per construir-lo.

Però, en qualsevol cas, el cert és que la mesura que planteja la proposta de resolució podria ser contradictòria amb la situació a mitjà termini, perquè arriba precisament fins a aquesta zona de reg. Si fos el cas, la proposta no acabaria de tenir del tot sentit.

Per això en aquest punt ens abstindrem i a la resta de punts votarem a favor.

Gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies. Ara donaríem la paraula al Grup Mixt, a la Rosa Maria Soberana.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies. El que ens hem de plantejar és com afecta la davallada de la collita de l'oli, tant a les Terres de l'Ebre com a la resta de Catalunya i com podem protegir aquest sector.

Si parlem de l'impacte econòmic al territori rural de les petites i mitjanes explotacions i com pateixen aquesta forta disminució d'ingressos, també hem de parlar de les dificultats que tenen les cooperatives per cobrir les despeses fixes, la pèrdua de llocs de treball directes o indirectes, el risc de despoblament rural i abandonament d'aquestes explotacions per manca de rendibilitat.

Què s'ha de fer per què tot això no passi i què és el que s'hauria d'haver fet des de sempre? Fomentar el consum dels olis amb denominació d'origen protegida; conèixer la realitat dels productors i revaloritzar el producte; donar ajuts directes als pagesos afectats en la reducció de la collita per invertir i modernitzar sistemes de reg; impulsar assegurances agràries; educar sobre el valor de l'oli de l'oliva i la dieta mediterrània; fomentar l'oleoturisme fent visites a molins, tastos d'olis, rutes a les oliveres centenàries; crear experiències culturals i gastronòmiques al voltant de l'oli d'oliva com a element d'identitat catalana; fomentar l'associacionisme i la col·laboració entre petits productors per guanyar força als mercats; combatre el frau de la competència deslleial, garantint la qualitat i l'autenticitat de l'oli català; posicionar l'oli com a producte gourmet, saludable i sostenible. En fi, acompanyar les cooperatives a exportar a mercats exteriors.

I què pot fer la ciutadania? Comprar l'oli verge extra de qualitat a les cooperatives catalanes.

Per tant, nosaltres votarem a favor d'aquesta proposta.

Gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies. Ara li donaríem la paraula una altra vegada a la Irene Negre, per posicionar-se per les esmenes.

Irene Negre i Estorach

Sí, des de Junts havíem demanat en aquest punt 3 impulsar de manera definitiva i marcar un calendari i una partida pressupostària per al canal de reg. Des del Grup Socialista ens demanaven incloure-ho al nou pla de regadius de Catalunya, per això els hi acceptem.

Recordem que aquest canal de rec de l'Aldea a Camarles tenen la concessió des de fa molts anys i treballen des de fa molts anys, com bé ja s'ha dit, i que si un govern tripartit va posar en marxa un projecte i un govern d'Artur Mas va haver d'aturar-lo, com moltes altres coses, perquè no quedaven diners a la caixa fruit de la mala gestió que hi va haver.

Llavors, el tema dels estornells també és un altre tema molt important que cal abordar des del Govern i, pel que fa a l'aposta de Junts, saben vostès que nosaltres hem defensat a capa i espasa sempre l'Incaoli, l'Institut Català de l'Oli, i molts cops se'ls ha donat l'esquena en aquest projecte. Esperem que ara les coses vaguin millorant i que d'una vegada per totes ens adonem que l'Institut Català de l'Oli és totalment necessari per tal de continuar impulsant aquest producte estrella.

I pel que fa als Comuns, només dir-los que quan viuen tan lluny de la realitat s'afirmen coses irreal.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies. Ara hauríem de dir a veure de la manera que es votaran.

Votarem totes les 4? (Veus de fons.)

El lletrat Joan Ridao i Martín

Hi han peticions de votació separada?

El vicepresident

Quina seria la separada?

#

El punt 2 separat.

El vicepresident

Podem votar 1, 3 i 4.

#

I una altra cosa, president.

Andrés Garcia Berrio

El 3, per separat. Per nosaltres, el 3 per separat.

#

Per nosaltres, el 2 separat. (Veus de fons.)

El vicepresident

Vinga, fem primer 1 i 4, eh?

#

I nosaltres, president, volíem...

El vicepresident

Perdó.

#

... un canvi, una substitució. El diputat José Ignacio Aparicio substituirà la diputada Rosa Maria Ibarra.

El vicepresident

Molt bé. Procedim a la votació?

Vots a favor? De l'1, perdó. De l'1 i el 4.

Vots a favor?

Per unanimitat.

Passarem al punt número 2.

Vots a favor?

11 a favor.

Vots en contra?

5.

Abstencions?

Ha estat aprovat per 11 vots a favor i 5 en contra.

Ara passarem al punt número 2... *(Veus de fons.)*

Però abans no ho hem dit així. *(Se sent una veu que diu: "L'1 i el 4 està votat".)*

El lletrat Joan Ridao i Martín

L'1 i el 4, primera votació; després el 2. I ara anem a votar el 3.

El vicepresident

Ara votarem el 3. Perfecte.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

1.

Ha estat aprovat per 14 vots a favor i 1 abstenció.

Molt bé.

President...

**Proposta de resolució de suport al sector de l'oli d'oliva i l'oli
d'oliva verge extra català**

250-00123/15

El president

Passem de punt, lo punt 5, Proposta de resolució de suport al sector de l'oli d'oliva i l'oli d'oliva verge extra català. És una proposta de resolució que ha presentat lo Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula la senyora Aragonès, per tres minuts.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, president. Bé, presentàvem aquesta proposta de resolució en un context d'adversitats climàtiques sofertes pel sector i també que partíem d'un esforç inequívoc per part del Govern sortint per tal de donar suport i posar en valor els productes oleícoles, l'oli d'oliva i l'oli d'oliva extraverge. I a la vegada vèiem que el president de la Generalitat, en Salvador Illa, en aquell moment -parlàvem del novembre-, va assistir a la clausura de la festa del primer oli de Jaén celebrada a Sabadell.

En aquest sentit, del Govern de la Generalitat de Catalunya i del president se n'esperava la defensa dels interessos de Catalunya, siguin econòmics, siguin socials, siguin culturals, siguin mediambientals, i no pas en aquell moment la promoció que va fer de productes o interessos d'altres indrets geogràfics que, a més a més, addicionalment, representen una competència directa amb els que són propis i genuïns de Catalunya.

Per tant, amb aquesta proposta de resolució, demanem la continuïtat de les actuacions de promoció de l'oli d'oliva català al pla d'acció o al pla estratègic d'alimentació de Catalunya.

Som conscients que el punt 2 i el punt 3 han quedat descontextualitzats perquè ha passat mig any i, per tant, demanàvem els nous ajuts excepcionals, demanàvem augmentar les ajudes a inversions estructurals, però ara, contextualitzant-ho en el moment que estem ara, posem l'accent en l'últim punt de la proposta de resolució que, ara sí, un cop ja aixecades les restriccions per sequera i havent constatat aquests aprenentatges, calen introduir els canvis necessaris al pla especial de sequera. Per una banda, corregir les restriccions als sectors econòmics essencials i, per altra banda, garantir la disponibilitat d'aigua eficient a la petita i mitjana pagesia davant de nous episodis d'escassetat d'aigua.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup que han presentat esmenes, tindria la paraula el Grup Parlamentari de Junts, per tres minuts, lo senyor Prat.

Ignasi Prat i Sarri

Bona tarda, president, membres de la mesa, membres de la mesa... *(veus de fons)*
Puc començar? Bona tarda, president, membres de la mesa, diputats, diputades.

Votarem a favor, ja que tot el que sigui promocionar i ajudar el sector de l'oli d'oliva i la seva pagesia des de Junts sempre hi som i hi serem, i en particular de l'oli d'oliva verge extra.

Però voldria fer alguna consideració. A Catalunya som grans productors de l'oli d'oliva verge extra i més del setanta per cent de l'oli que produïm és oli d'oliva verge extra, és a dir de màxima qualitat. Per això, des de cooperatives, distribuïdors i altres agents del sector, invertim esforços i recursos per donar a conèixer la qualitat excepcional del nostre oli.

Però hi ha un desequilibri que cal remarcar. A través de l'organisme de l'Estat, la Interprofessional, el sector oleic català aporta una quota econòmica important per finançar la promoció de l'oli d'oliva a nivell estatal. El problema és que mentre aquí produïm gran part de l'oli d'oliva verge extra, altres zones de l'Estat, on la producció d'aquest tipus d'oli és menor i el volum de negoci no és tan rellevant, no es prioritza aquesta promoció. Així, a Catalunya acabem pagant dues vegades per promocionar l'oli d'oliva de la resta de l'Estat i per finançar les nostres pròpies campanyes específiques. Un altre exemple més de l'interès que té l'Estat a ajudar Catalunya.

Per tant, potser no ens caldria demanar més recursos, que també, sinó que el Govern de la Generalitat demani al Govern de l'Estat que la Interprofessional promoció l'oli d'oliva verge extra. Però aquest Govern creieu que ho farà? Doncs, em temo que no, ja que tot el que sigui molestar Madrid no entra a la seva agenda.

Per tant, sí, cal continuar invertir en promoció, però també cal exigir a l'Estat que posi en valor i promoció l'oli que nosaltres també estem ajudant a pagar.

Una altra qüestió que voldria posar en valor és la imatge del nostre producte. És inadmissible, per exemple, que el sistema Nutri-score acabi classificant l'oli d'oliva verge extra per sota d'un refresc de Cola, amb tots els respectes pel refresc de Cola. És que estem parlant d'un aliment fonamental de la dieta mediterrània reconegut arreu del món pels seus beneficis per la salut. O que no puguem posar l'etiquetatge o promocionar que l'oli d'oliva verge extra redueixi el colesterol, quan està científicament provat que així és.

Canviar aquestes anomalies també és ajudar moltíssim a incentivar les vendes del producte.

I acabo. Cal destacar que els ajuts directes al pagès en moments de dificultats són benvinguts, però sempre amb una visió a llarg termini. No només es tracta d'ajudar a superar un mal moment, sinó de garantir que les explotacions puguin ser més resilients i preparades per a qualsevol adversitat futura.

Per tot això, des de Junts per Catalunya, també hem demanat impulsar la creació de l'Institut Català de l'Oli, l'Incaoli, un organisme que ens permetria promocionar, millorar i verificar la qualitat del nostre oli verge extra amb segell propi i amb veu pròpia. Per això agraïm que Esquerra l'hagi afegit a la seva proposta de resolució.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara és el torn de l'altre grup que ha presentat esmenes, que és el Grup Socialista i Units per Avançar. Té la paraula la senyora Neus Comes, per tres minuts.

Neus Comes Pon

Gràcies, president. El grup parlamentari que represento i el Govern, com no pot ser d'una altra manera, absolut suport al sector de l'oli d'oliva i de l'oli d'oliva verge extra. Tant l'actual Govern com el nostre grup parlamentari sempre així ho ha manifestat i ho ha fet palès.

Només una prèvia. Comentar-li al diputat de Junts que el Govern no molesta, no molesta. El Govern el que fa és treballa, dialoga i arriba a acords amb tothom.

Dit això, només comentar a la diputada d'Esquerra que pràcticament estem d'acord en tots els punts. En l'únic que sí que no hi podem estar d'acord de cap manera és amb el punt 3. Només recordar que Catalunya és exportadora, per tant, el sector agroalimentari és el tercer sector econòmic que exporta, entre altres sectors. Això vol dir que participa arreu del món i arreu d'altres comunitats en fires, en fòrums. Que en aquestes fires, que en aquests fòrums el visitin personalitats institucionals dels països on estan és normal. I el que va fer el president de la Generalitat és assistir a una invitació com a institució, com a deferència, no per promoure.

Per promoure, el que val a la feina del Govern per promoure el seu compromís són les actuacions que fa. I en això, les actuacions que té previstes el Govern de la Generalitat actualment és el pla d'acció de l'oli d'oliva 2024-25, que vostès també van començar el 2024, que inclou línies d'ajuts per fomentar la gastronomia catalana; reestructuració del sector cap al l'oeloturisme i el sistema de producció sostenible; la promoció de l'oli d'oliva i formació, formació a nivell universitari per cobrir els perfils de treball que inclou des de la mestressa de l'almasseria fins a la comercialització de l'oli; la salut i la gastronomia; la celebració del segon fòrum de l'oli verge que es farà a finals d'any ja a les Borges Blanques. Totes aquestes actuacions i més, també la guia dels millors olis d'oliva verge extra a Catalunya, que vol fomentar que la societat catalana conegui la qualitat i la proximitat i que són ambaixadors de la dieta mediterrània i de la gastronomia catalana. S'està treballant també per la promoció de la comercialització i el consum dels olis.

Totes les actuacions han de servir per dinamitzar el sector a la recerca de l'excel·lència i posar en valor el nostre producte entre els cuiners, els mitjans de comunicació i consumidors.

També un reconeixement a la guia, que ja l'he esmentat abans, com a la producció, a la recuperació, al maridatge, al disseny i al *packaging* dels olis catalans.

Volem que l'agroalimentari continuï essent el primer sector del país i que continuï exportant, el Govern està treballant i nosaltres, com a grup parlamentari, li donarem ple suport.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Seria el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular. La senyora Montserrat Berenguer tindria la paraula, per tres minuts.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, president. En aquesta proposta de resolució, presentada pel Grup d'Esquerra Republicana, que posa l'accent en el gran potencial i excel·lència contrastada de l'oli d'oliva i d'oliva verge català, ho hem de dir, doncs, estem d'acord en això.

Les condicions meteorològiques adverses agreujades pels efectes del canvi climàtic han condicionat aquestes darreres collites en termes de davallades i les d'enguany, que es preveu una caiguda del cinquanta per cent en relació amb la producció mitjana històrica.

Volem posar de manifest la denominació d'origen protegida, en el cas de les Garrigues, la primera denominació d'origen alimentària reconeguda a Espanya en 1975, i d'aquesta fita les Garrigues, doncs, estan molt contents i molt satisfets. Per tant, volem dir això, no? Reconeguda al territori espanyol.

Les seves característiques es deuen fonamentalment o exclusivament a la varietat i al medi geogràfic particular. Les fases de producció i elaboració es fan íntegrament en aquesta zona geogràfica definida.

Un tema summament important, també hem dit, el consum regular d'oliva verge, com a nombrosos beneficis per a la salut, reduir el risc de patir diabetis tipus 2, patir malalties cardiovasculars, millorar les defenses, reducció de nivells de colesterol, etcètera.

Des del Partit Popular votarem a favor d'aquesta PR, a excepció d'un punt, del punt número 3. És cert que aquesta part no coneix en profunditat el pensament del president de la Generalitat, però en termes generals i en l'esfera del comportament humà, parlar bé d'un altre territori d'Espanya no implica automàticament no defensar el que és propi. En tot cas, això seria un biaix.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de VOX. Lo senyor Villafranca té la paraula, per tres minuts.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, president. Bé, la proposta d'Esquerra Republicana és posar en valor el sector de l'oli d'oliva català com a estratègic, destacant el seu impacte econòmic, social i ambiental. Es reconeixen les denominacions d'origen protegides catalanes i la qualitat del producte com a pilars d'identitat territorial.

Malgrat això, com no podia ser d'una altra manera, sorgeix el sectarisme lamentable quan critica el senyor Illa per donar recolzament als productes d'Espanya, tenint en compte que el màxim representant de l'Estat espanyol a Catalunya és la Generalitat, *luego la Generalitat es estado*, amb el qual pot viatjar i promoure els productes on vulgui i com vulgui.

Des de VOX sempre hem mostrat respecte al reconeixement del sector oleícola, un pilar estratègic per a la nostra regió. No obstant això, la proposta d'Esquerra Republicana, malgrat recollir alguns punts positius que considerem que inclou altres elements que es desvien i s'aparten del debat cap a qüestions identitàries, i és una pena la politització d'aquest tema per part d'Esquerra Republicana, quan avui cal recolzar els productes afectats per la sequera, quan avui hauria de ser recolzar un sector tècnic i econòmic com és el món de l'agricultura, i quan considerem que és essencial posar en valor la qualitat de l'oli d'oliva verge extra català i garantir ajuts directes per compensar les pèrdues derivades de les colletes afectades per les inclemències meteorològiques.

A més, es proposen mesures de dubtosa utilitat pràctica, doncs ja es troben contemplades en altres marcs, com el pla d'estratègia d'alimentació, ineficients. Ens oposem, per exemple, a la creació d'un nou ens, com és l'Institut Català de l'Oli, Incaoli, que suposa més malbaratament públic i perquè suposa una duplicitat administrativa respecte a organismes ja existents com seria Prodeca, l'IRTA o el panell de cata d'olis.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. Té la paraula, per tres minuts.

Andrés García Berrio

Gràcies, president. En primer lloc, agrair la proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Republicana de Catalunya. Catalunya produeix oli d'oliva d'alta qualitat amb un oli d'oliva verge de categoria superior emparat per diferents denominacions d'origen en representació, les quals van comparèixer no fa

gaire en aquesta comissió representats de les Garrigues, Siurana, Baix Ebre Montsià, Terra Alta i Empordà, amb un fruit de primer ordre i tècniques d'elaboració mecàniques que mantenen totes les característiques saludables i gustatives d'aquest aliment base per la dieta mediterrània.

A Catalunya hi ha 108.000 hectàrees de terra dedicada a l'olivera, un catorze de la superfície de conreu que proporcionen la matèria prima, l'oliva, per a una de les indústries amb més potencial, la de transformació, envasament i comercialització de l'oli d'oliva, amb gairebé un vuit per cent del volum de negoci de la indústria agroalimentària de Catalunya.

Malgrat aquest fet, les previsions de producció de les oliveres no són bones per a la campanya d'enguany amb una previsió de reducció del cinquanta per cent de la producció.

És imprescindible, de cara al futur, desbloquejar inversions previstes en matèria de regadius al nostre país, particularment pel que fa al reg de suport. Hem de començar a canviar el concepte de regadiu i secà pel del reg de suport. Però no es tracta només de la viabilitat actual dels cultius que cal assegurar, és que sense viabilitat no hi haurà relleu generacional, perquè si els joves no li beuen futur no s'hi quedaran.

Si aquest 2025 Catalunya és la regió mundial de la gastronomia no és només pels cuiners i restaurants, ho és també per l'agricultor que s'asseca cada matí per garantir una producció d'oli de qualitat. Sense un oli d'oliva verge extra com el que es produeix a Catalunya no tindríem aquesta cultura culinària, i això ben mereix el suport de tots els poders públics.

Pensem que aquesta proposta de resolució enforteix el sector i és per això que donarem suport de manera integral a la proposta de resolució.

Gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyor diputat. És el torn del Grup Mixt. La senyora Soberana té la paraula, per tres minuts.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, president. Quan parlem de l'oli d'oliva verge català posem en valor la qualitat, el territori i la sostenibilitat del producte. L'objectiu general ha de ser revaloritzar-lo com a producte *premium*, identitari, sostenible i, el que és més important, saludable.

Donar suport institucional en campanyes públiques està molt bé, però que el president del Govern de la Generalitat de Catalunya no hagi sigut capaç d'anar a cap de les fires de l'oli que s'han fet a Catalunya, però sí que ha promocionat l'oli de Jaén, ja ens fa veure quin compromís pot adquirir.

Nosaltres adquirim el compromís amb la compra per criteris de proximitat, amb suport institucional a les cooperatives i els petits productors, impulsant un segell oficial de qualitat DOP# català. Donem suport també i enfoquem-lo a la salut i a l'origen com a valor diferencial avalat pels nutricionistes. L'alt contingut de polifenols i el cultiu sostenible és el que hem d'impulsar per donar a conèixer aquest oli que arribi a tot arreu.

La dinamització social i comunitària de l'oli d'oliva verge és la prioritat perquè arribi a tots els productes i a totes les llars catalanes.

Per tot això ens abstindrem a l'esmena que ha presentat Junts per crear un institut català de l'oli. Pensem que des del Departament d'Agricultura ja hi ha suficient mitjans per poder-ho tirar endavant, i donarem la nostra aprovació a tota la resta d'esmenes i propostes.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara és el torn per posicionar-se sobre les esmenes. La senyora Aragonès, té la paraula.

Irene Aragonès Gràcia

Sí, acceptem l'esmena de Junts per Catalunya i respecte l'esmena del PSC no la podem acceptar, perquè la setmana passada el Govern ja va anunciar l'aixecament de les restriccions per sequera a les coques internes de Catalunya amb el pas ara ja a la fase de normalitat, a excepció de l'embassament de Riudecanyes, que cal recordar-ho.

I, bé, la diputada Comas ens proposava revisar el pla especial de sequera i Esquerra Republicana el que demanem ja és incorporar els canvis resultants d'aquest aprenentatge que hem fet. Per una banda, tenir en compte la singularitat en les restriccions d'aigua en funció de l'essencialitat del sector i, per altra, aigua suficient a la petita i a la mitjana pagesia.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara entrariem a votacions. A veure si ens aclarim. S'ha incorporat l'esmena del punt 1. A partir d'aquí, si algú vol fer alguna votació separada, demanem votació separada.

El lletrat Joan Ridao i Martí

Perdoni. El Grup Mixt, com ha dit que s'abstindria a l'esmena i ha estat incorporada, i ha dit que votava tota la resolució, s'entén que algú deurà voler fer votació separada, no?

Neus Comes Pon

Sí, nosaltres.

El president

De quin?

Neus Comes Pon

Del punt 3, del punt 7 i del nou, que seria el 8.

El president

És l'1, no?

El lletrat Joan Ridao i Martín

L'1 segur, l'ha demanat el Mixt.

Neus Comes Pon

Nosaltres...

El president

A veure, d'un en un. A veure, l'esmena s'ha incorporat. Si s'ha incorporat, lo que és la d'allò ja no existeix l'original.

Irene Aragonès Gràcia

És d'addició, és un punt nou. No era un punt de text. És un punt nou.

El lletrat Joan Ridao i Martín

Ah, és un punt nou.

Neus Comes Pon

Que és el que nosaltres també demanem separat.

Irene Aragonès Gràcia

Votem punt per punt, sisplau, que farem més via, sisplau.

Neus Comes Pon

Sí, anirem més ràpid.

El president

Aclarits, aclarits. A veure, resumim. Lo punt 1 queda com estava i s'afegeix un nou punt, que el podríem votar com a nou punt, com a punt 8.

Per tant, tenint en compte això, qui demana votacions separades?

Neus Comes Pon

Nosaltres. Del punt 3, del punt 7 i del punt 8.

El president

Per tant, lo 1, lo 2, lo 5, lo 6. Sí, votarem lo 1, lo 2, lo 5, lo 6, d'acord.

A veure, votarem los punts 1, 2, 5 i 6. Repetisco: 1, 2, 5 i 6.

Vots a favor?

Per unanimitat.

Queda aprovat per unanimitat.

Ara votarem lo punt 3.

El lletrat Joan Ridao i Martín

3, 7 i 8, hem dit.

El president

Però tots junts? *(Veus de: "No.")*

Sí, votam lo punt 3.

Vots a favor?

Vots en contra?

Se fa vot ponderat. Calma, calma. Al meu ajuntament l'alcalde compta el doble...
(Pausa.)

Sí, queda rebutjada. *(Remor de veus.)* Avui estem una miqueta # . Una mica de calma, a veure si acabat mos anem de "juerga", si cal.

Queda rebutjada pel vot ponderat, que són 63 a favor i 68 en contra, i cap abstenció.

Per tant, queda rebutjada la proposta.

Vinga, va, seguim. *(Veus de fons.)*

Ara votació del punt número 7.

Vots a favor?

10 vots a favor.

Ara vots en contra?

Abstencions, no?

Abstencions.

Sí, lo punt 7 queda aprovat per 10 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

I ara el punt 8, 8 i últim.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Bé, doncs, queda aprovat per 10 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

I s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT